ПОЛИМЉЕ

лист за друштвена и политичка питања

*Од 1. februara 1932. do 1. januara 1938. godine u Prijepolju su izlazili napredni listovi **"SANDŽAK", "RAŠKA"** i **"NOVI SANDŽAK"**. Posle rata prvi list se pojavljuje 1. marta 1952. godine pod imenom **"GLAS POLIMLJA"**. Od 1. maja 1953. godine list menja ime u **"POLIMLJE"** i tako izlazi do 27. januara 1979. godine. 1. maja iste godine ponovo je pokrenut list **"GLAS POLIMLJA"** koji od 29. decembra 1989. godine menja ime u **"POLIMLJE"**. Ukazom Predsednika Republike od 16. maja 1977. godine **"Polimlje"** je odlikovano ordenom bratstva i jedinstva sa srebrnim vencem.* **YUISSN0351-8175**

www.polimlje.info

ГОДИНА LVII БРОЈ 2287 | ЦЕНА 30 ДИНАРА | ПРИЈЕПОЉЕ, 15. фебруар 2008

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА ДУГУЈЕ "ПОЛИМЉУ"

Истина сасвим случајно испливала, Пријепољци чекају новац за Пјановића

Текстилни комбинат

РАДНИЦИ У ШТРАЈКУ КАПИЈЕ ЗАКЉУЧАНЕ

Текстилци траже исплату плата и регреса и уплату доприноса Власници и Директори комуницирају «кривичним пријавама» Од Агенције за приватизацију тражи се поништење приватизације

ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА СПОМЕН-ОБЕЛЕЖЈА ОТЕТИМ БОШЊАЦИМА У ШТРПЦИМА

СЕЋАЊЕ НА ЖРТВЕ ЗБОГ ИМЕНА

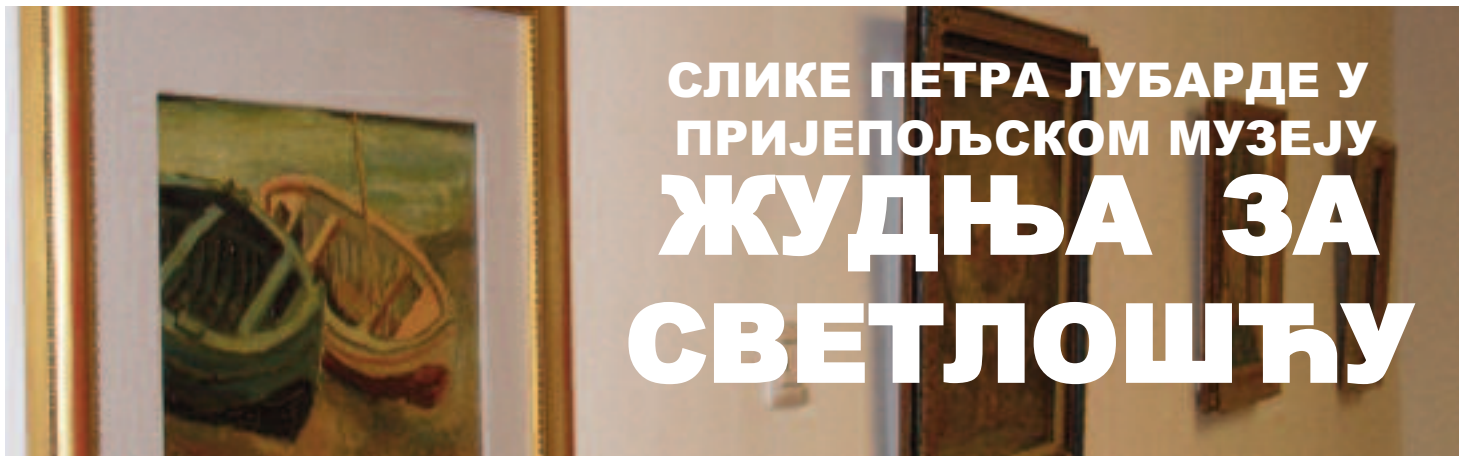

СЛИКЕ ПЕТРА ЛУБАРДЕ У ПРИЈЕПОЉСКОМ МУЗЕЈУ

ЖУДЊА ЗА СВЕТЛОШЋУ

AKCIJA : SVAKI DILER JE MASOVNI "KILLER"

HEROIN U PORODICI, KAKO REAGOVATI ?

BORBA PROTIV NARKOMANIJE

АНКЕТА: ДА ЛИ ЈЕ ПРИЈЕПОЉЕ ЧИСТ ГРАД

ProCredit Bank
www.procreditbank.co.yu
Ekspozitura Prijepolje
Valterova bb
tel: 033 716 040
SVET POKREĆEMO ZAJEDNO

Србијашуме

D.O.O. JUS
PROIZVODNJA I TRGOVINA
Velika Župa b.b.
31 300 Prijepolje
Telefon: 033/31-961, 31-371
Prodavnice: 711-623, 333-16, 716-109
www.jusdoo.blogspot.com
e-mail: jusdoo@eunet.yu

GK o.d. GRAFOKARTON Prijepolje
GRAFOKARTON Prijepolje
710-009, 710-409,

DUNAV OSIGURANJE
Poslovna jedinica Prijepolje
(033) 712-163, 712-193
PRIJATELJ OSTAJE PRIJATELJ

DNEVNIK LATINICOM (15.)

OVA SITUACIJA ...

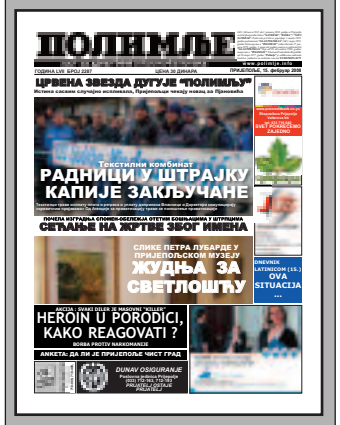
ПОЛИМЉЕ
ЦРВЕНА ЗВЕЗДА ДУГУЈЕ "ПОЛИМЉУ"
Текстилни комбинат
РАДНИЦИ У ШТРАЈКУ
КАПИЈЕ ЗАКЉУЧАНЕ
ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА СПОМЕН-ОБЕЛЕЖЈА ОТЕТИМ БОШЊАЦИМА У ШТРПЦИМА
СЕЋАЊЕ НА ЖРТВЕ ЗБОГ ИМЕНА
СЛИКЕ ПЕТРА ЛУБАРДЕ У ПРИЈЕПОЉСКОМ МУЗЕЈУ
ЖУДЊА ЗА СВЕТЛОШЋУ
ДНЕВНИК LATINICOM (.SI.)
OVA SITUACIJA
HEROIN U PORODICI, KAKO REAGOVATI ?
ANKETA: DA LI JE PRIJEPOLJE ČIST GRAD
DUNAV OSIGURANJE

Vlasnik:
VOĆAR LUTKA
d.o.o. Prijepolje

Izdavač:
Informativno preduzeće
POLIMLJE A.D.

V.d. direktor i glavni i odgovorni urednik:
EMIR KURTOVIĆ

Redakcija:
IBRAHIM ALIČKOVIĆ,
IZET KRIJEŠTORAC,
MILEVA MALEŠIĆ,
SRETEN MARUŠIĆ,
MUHAREM M. MUTABDŽIJA (zamenik direktora i glavnog i odgovornog urednika),
MIRJANA TEŠEVIĆ,
INDIRA HADŽAGIĆ,
MEMNUNA CMILJANOVIĆ

Kompijuterska priprema:
agencija RAPTOR,
Prijepolje

Fotoreporter:
REMZIJA ZEKIĆ

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE SE NE VRAĆAJU

PRETPLATA:
GODIŠNJA PRETPLATA 2200 DINARA, ZA POLA GODINE 1100 DINARA.
ZA INOSTRANSTVO: 6000

Telefoni:
(033) 711 555, 712 555, 712 286
Faks:
(033) 712 286

Internet:
polimlje@gmail.com,
www.polimlje.info

Žiro račun:
METALS BANKA
335-16553-63
UŽIČKA BANKA
355-1116165-73

Štampa:
GRAFOKARTON Prijepolje
tel: 033-710-009

ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА СПОМЕН-ОБЕЛЕЖЈА ОТЕТИМ БОШЊАЦИМА У ШТРПЦИМА

СЕЋАЊЕ НА ЖРТВЕ ЗБОГ ИМЕНА

На десној обали Лима поред моста у Шарампову у Пријепољу почели су земљани радови на изградњи спомен-обележја настрадалим и недужним путницима бошњачке националности из наше општине, а који су били у групи отетих 27.фебруара 1993. године из воза 671 у станици Штрпци на прузи Београд – Бар. Споменик је почео да се ради готово уочи петнаестогодишњице од злочина у Штрпцима.

Послови су поверени предузећу "Елкомс" из Београда које је понудило најповољнију цену радова.

Почетак радова: Место за изградњу споменика

Поред "Елкомса", понуде су у законском руку доставили и "ХБСС д.о.о." и "ЈУС д.о.о." из Пријепоља.

Спомен обележје пре петнаест година настрадалим путницима из воза у Штрпцима ради се према главном пројекту урађеном у Пројектном бироу "Архитект" из Пријепоља. Аутор идејног решења је Мирсад Шантић, дипл. инж.арх.

Рок за завршетак радова је 35 радних дана, а цена изградње овог спомен – обележја је око 2 милиона и 700 хиљада динара. Инвеститор је општина Пријепоље која је прошле године у буџету за ове намене била определила милион динара, а ове године тај износ је удвостручен.

И.К.

Koje su izmjene u novom Zakonu o lokalnim izborima?

LEGALIZOVANE BLANKO OSTAVKE

Praksa koja je bila prisutna i prije donošenja ovog Zakona a vezana je za takozvane blanko ostavke odbornika je legalizovana u sadašnjem 47. članu novog Zakona. Naime i dalje je odbornik vlasnik mandata, s tim što je sada ostavljena mogućnost da podnosilac izborne liste i kandidat za odbornika, odnosno odbornik, mogu zaključiti ugovor kojim će regulisati medjusobne odnose i predvidjeti pravo podnosioca liste da u ime odbornika, podnese ostavku na funkciju odbornika

Skupština Srbije je skoro usvojila Zakon o lokalnim izborima. Ovim Zakonom se uredjuje izbor i prestanak mandata odbornika skupština jedinica lokalne samouprave. Kako je predvidjeno odbornici se biraju na mandat od četiri godine, a u jedinicama lokalne samouprave u kojima živi stanovništvo mješovitog nacionalnog sastava, omogućuje se srazmjerna zastupljenost nacionalnih manjina u lokalnim skupštinama.

Kandidate za odbornike mogu predlagati, posebno ili zajedno, političke stranke, koalicije i druge političke organizacije, kao i grupe gradjana čije izborne liste svojim potpisima podrži najmanje 30 birača po prijedlogu za svakog kandidata na izbornoj listi. Predlagač mora na izbornoj listi imati najmanje jednu trećinu kandidata od ukupnog broja odbornika koji se bira. Izborna komisija

propisuje oblik i sadržaj obrasca za potpis birača koji podržavaju izbornu listu i stavlja ga na raspolaganje učesnicima u izborima.

Polemika se dugo vodila o izbornom sistemu ovih lokalnih izbora, odnosno da li će se izbori održavati po proporcionalnom, većinskom ili mješovitom izbornom sistemu. Kako je za većinski izborni sistem bila samo Demokratska stranka, zadržan je proporcionalni sistem uz male izmjene.Izmjena u odnosu na prošli Zakon o lokalnim izborima jeste u tome što je cenzus za ulazak u lokalni parlament podignut sa 3% na 5%. Što znači da u raspodjeli mandata učestvuju izborne liste koje su dobile najmanje 5% glasova od ukupnog broja glasova birača koji su glasali. Političke stranke i koalicije nacionalnih manjina učestvuju u raspodjeli mandata i kada su dobile manje od 5% glasova od ukupnog broja birača koji su glasali, po principu prirodnog praga, gdje se uzima kao osnovica broj glasova koliko vrijedi jedan odbornik. Političke stranke nacionalnih manjina su sve one stranke čiji je osnovni cilj predstavljanje i zastupanje interesa nacionalne manjine. O tome podnosilac izborne liste obavještava i stavlja na uvid odredjena dokumenta Izbornoj komisiji jedinice lokalne samouprave. Političke stranke i koalicije nacionalnih manjina koje predlože najmanje jednu trećinu kandidata za odbornike od ukupnog broja odbornika koji se bira, imaju pravo na svog predstavnika u proširenom sastavu opštinske izborne komisije.

Praksa koja je bila prisutna i prije donošenja ovog Zakona a vezana je za takozvane blanko ostavke odbornika je legalizovana u sadašnjem 47. članu novog Zakona. Naime i dalje je odbornik vlasnik mandata, s tim što je sada ostavljena mogućnost da podnosilac izborne liste i kandidat za odbornika, odnosno odbornik, mogu zaključiti ugovor kojima ce regulisati medjusobne odnose i predvidjeti pravo podnosioca liste da u ime odbornika, podnese ostavku na funkciju odbornika. Kako je predvidjeno Zakonom, prilikom zaključenja ovog ugovora odbornik predaje podnosiocu liste svoju blanko ostavku. Na osnovu ovog ugovora podnosilac izborne liste stiče pravo da slobodno raspolaže mandatom odbornika. Zanimljivo je i to da se podnijete ostavke koje su date u blanko ostavci, ne mogu opozvati. *A.M.*

Изградња регионалне депоније смећа

ПАРЕ УСЛОВЉАВАЈУ НАСТАВАК РАДОВА

Изградња депоније почела пре скоро годину дана и требала бити завршена за пет месеци Рок пролонгиран због недостатка средстава Из НИП-а за наставак радова одобрено 45 милиона динара

Када су пре скоро годину дана и званично почели радови на изградњи регионалне депоније смећа на локацији «Бањица» у нововарошком селу Челице, чинило се да ће овај значајан еколошки подухват за општине Пријепоље, Прибој, Нова Варош и Сјеница бити напокон решен у завидном временском року.

Наиме, након израде пројектне документације и главног пројекта од стране института Кирило Савић из Београда, као и издавања потребних дозвола и сагласности, а након тога и избора извођача радова, 22.марта прошле године и званично су почели радови на изградњи овог објекта регионалног значаја који се гради по европским стандардима заштите животне средине.

Пре непуну годину дана на свечаности приликом почетка радова који су поверени предузећу «Београђевина» из Београда присуствовали су најодговорнији представници Министарства за науку и заштиту животне средине као и четири општине из којих ће бити одлагано смеће на овој регионалној санитарној депонији чврстог отпада. Тада је и званично речено да радови на овом објекту треба да буду завршени за пет месеци.

Након тога почело се се са радовима где је најпре требало изградити приступни пут до локације, а затим се кренуло са земљаним радовима на местима где ће бити лоцирана депонија на неколико нивоа.

И док су општине једним делом финансирале израду пројектне документације, и поред тога што су се споразумом обавезале, због недостатка пара у локалним општинским буџетима тешко је ишло са уплатом средстава за извођење радова.

Земљани радови завршени : Следи постављање фолије

Као спасоносно решење у таквој ситуацији када је завршетак радова условио недостатак средстава стигла је и одлука да је за ову инвестицију од регионалног значаја из Националног инвестиционог плана одобрено 45 милиона динара.

Према информацијама које смо добили од Сабахудина Козице директора Дирекције за изградњу Пријепоље, наставак радова на санитарној депонији «Бањица»треба очекивати чим извођачу радова буду уплаћена средства за до сада изведене радове.

Како је пројектом предвиђено у наредном периоду планирано је и постављање специјалне фолије, дренаже и изградња помоћних објеката за депонију.

Реч је о радовима на такозваном телу депоније где је између осталог пројектним решењем зацртано постављање глинене заштите на дну и у прекривци, као и изградња дренажног система и система за пречишћавање вода. Пројектом о реализацији ове инвестиције од регионалног значаја планирана је и изградња објеката за особље, као и прање и дезинфекцију возила, уређење саобраћајница, као и озелењавање и рекултивација простора око депоније.

Иако је пројектом било предвиђено одлагање отпада на овој депонији са подручја четири општине засада је неизвесно да ли ће се то чинити и са територије општине Сјеница пошто у овој локалној самоуправи немогу да се договоре да ли је то реално решење због велике удаљености.

За регионалну санитарну депонију «Бањица» изабран је такозвани сендвич систем одлагања отпада у ћелијама посебне запремине, са обавезним дневним прекривањем, а биће организована и рециклажа свих врста отпада који се могу употребити као секундарне сировине.

И.Аличковић

Коловрат

ОБАЛОУТВРДА СПОЈЕНА СА МОСТОМ

У Месној заједници Коловрат након звршетка прве фазе радова на изградњи обалоутврде у кориту Сељашнице од предионице Текстилног комбината према мосту у Беглуцима, ових дана радници предузећа Бетон из Пријепоља приводе крају радове на изградњи задње деонице обалоутврде на Сељашници која је изграђена све до моста у Беглуцима.

За ове радове у оквиру друге фазе изградње обалоутврде на реци Сељашници Републичка водопривредна организација Сава-Дунав која финансира ове радове издвојила је додатних 1,9 милиона динара.

Завршни радови на обалоутврди Сељашнице

У Месној заједници Коловрат припремају нови захтев и планирају већ наредног месеца да га упуте Републичкој водопривредној организацији за наставак радова на изградњи обалоутврде узводно од моста у Беглуцима.

И.А.

DNEVNIK LATINICOM (14.)
OVA SITUACIJA

Piše:
Muharem M. Mutabdžija

Petak, 08. februar

SPOMENIK

Posle sada već višegodišnjeg prolongiranja, gradjevinske mašine su "zaposele" komadić zemljišta uz kameni most u Šarampovu. Na taj način je označen početak pripremnih radova na lokaciji predvidjenoj za podizanje spomenika nedužnim Bošnjacima otetim iz putničkog voza u Štrpcima i likvidiranim u okolini Višegrada, pre gotovo petnaest godina.

Već sada se, medjutim, može reći da su gotovo nikakve šanse da se program obeležavanja 15 godina od ovog zverskog čina otmice i likvidacije nedužnih gradjana može kompletirati i spomenikom. Ko je i u kojoj meri svojim činjenjem, ali i ne činjenjem, doprineo da se prolongira realizacija odluke donete gotovo jednoglasno odmah nakon konstituisanja aktuelnog saziva Skupštine opštine, uglavnom je poznato. U zavisnosti od neformalnog skupštinskog "tabora" išle su i opstrukcije, sve uz više nego očito ne činjenje lokalne administracije kako bi se predupredila brojna sporenja.

No, zašto ovakva priča? Sada kad je počela realizacija gotovo već zaboravljene odluke Skupštine opštine? Zašto prisećanja na imenovanje stručne komisije za izbor teksta čija će se odluka, potom, proglasiti – nevažećom? U prevodu i – nestručnom?! Zašto prisećanje na "većanje" o lokaciji za spomenik, o "čuvenim" i do tada "nečuvenim" argumentima protiv nekih koje su predlagane? Zašto prisećanje na višemesečnu polemiku da li na spomeniku treba da stoji 19 ili devet imena? Zašto?

Zato što još nije preporučljivo verovati da će sa spomenikom sve tako "brzo" biti i dovedeno do kraja. Širok je sprektar opstruiranja. Uverili smo se, već!?

Текстилни комбинат

РАДНИЦИ У ШТРАЈКУ КАПИЈЕ ЗАКЉУЧАНЕ

Текстилци траже исплату плата и регреса и уплату доприноса Власници и Директори комуницирају «кривичним пријавама» Од Агенције за приватизацију тражи се поништење приватизације

Ако је судити према најновијим догађањима у Текстилном комбинату «Љубиша Миодраговић» сви су изгледи да овај некада највећи пријепољски колектив све више западa у кризу из које ће тешко наћи излаз. Наиме, због неисплаћених плата у децембру прошле године дошло је до штрајка. И након договора између штрајкачког одбора и руководства колектива и исплате једне зараде када се чинило да је овај проблем колико толико превазиђен, уследила су нова непријатна догађања. После неуспелих покушаја промене структуре власништва између већинских

Комбинат: Док плате не стигну капија блокирана

власника капитала Комбината, дошло је до размењивања кривичних пријава између појединих директора, па чак и покушаја међусобног физичког обрачуна и након свега поновног штрајка запослених. Овај најновији штрајк организовали су сами радници, јер како рекоше и синдикат их је издао па више немају поверење ни у кога.

О разлозима који су утицали да донесу одлуку о ступању у штрајк, један део радника које смо затекли на улазној капији рекоше нам да се више није могло издржати. Јер, како рекоше, доприноси им нису уплаћени за четири године, а плату не примају већ четврти месец. Радницима такође регрес није исплаћен већ две године, а не исплаћује им се новац за превоз. Уз то, радници рекоше да не знају практично ни које газда ни коме да се обраћају и зато траже од Агенције за приватизацију да појасни ситуацију и упозна раднике са тим које стварни газда капитала Комбината. Од надлежних инспекцијских органа и Агенције за приватизацију траже да се изврше контроле и ако се утврде неправилности поништи приватизација и уговор о продаји капитала Комбината.

Уз ове податке рецимо да су нам се појединци радници телефоном јавили и рекли да није тачно да сви штрајкују већ има и део радника који раде.

Радници Текстилног комбината који су у штрајку од почетка ове недеље нису дозвољавали директорима и власницима улазак у Комбинат, као и изношење и продају робе из фабрике.

Најновијем штрајку радника Комбината претходило је више догађаја који су показали да у овом некада највећем пријепољском ко-

Комбинат: Док плате не стигну капија блокирана

лективу постоји доста проблема везаних за структуру власништва али и руковођење овим предузећем које је приватизовано пре више од годину дана.

Најпре је уместо Радована Секулића дотадашњег генералног директора Комбината чије је предузеће «Беокотон» и власник 50 процената капитала Комбината за директора изабран Србислав Мастијевић из Лазаревца који је истовремено представник другог већинског власника предузећа «Рашка промет» из Лазаревца.

Истовремено Радован Секулић пристао је да прода 15 процената свог власничког удела предузећу «Рашка промет» али се у међувремену предомислио.

Након тога уследила су нимало пријатна догађања да је нови директор дотадашњем директору Секулићу забранио улазак у круг фабрике. Затим су кренуле кривичне пријаве.

И док је производња прекинута радници на капији без плата, Комбинат западa у све већу кризу. Јер, поред дугова радницима доста се дугује и за утрошену струју а жиро рачун предузећа налази се у блокади.

Управо док се овај број листа налазио у штампи оба већинска власника, предузећа «Беокотон» и «Рашка промет» тражили су састанак у Агенцији за приватизацију како би се нашао начин за адекватно управљање предузећем.

Шта ће од свега бити и да ли предстоје бољи или још тежи дани за пријепољске текстилце показаће наредни дани.

И.Аличковић

У Пријепољу организацији привредне коморе

НА ДНЕВНОМ РЕДУ ТЕКСТИЛЦИ

У организацији Регионалне привредне коморе Ужице у понедељак у Пријепољу одржаће се занимљив састанак на којем се очекује учеешће заинтересованих привредних субјеката текстилне и одевне индустрије са подручја Нове Вароши, Прибоја и Пријепоља.

Настојећи да предузетницима из области текстилне индустрије и конфекције помогне у превазилажењу отворених питања везаних, за пословање, извоз, царину и остало Регионална привредна комора за овај састанак ангажовала је стручне предаваче из Удружења текстила, одеће и обуће, Више текстилне школе из Београда, инспекцијских служби и Националне службе за запошљавање.

На овом састанку говориће се о активностима на подизању конкурентности гране, проблемима образовања кадрова, као и мерама спречавања сиве економије и другим проблемима и отвореним питањима присутним у овој грани привређивања. *И.А.*

Јавна трибина о вредностима и потенцијалима природног добра "Клисура реке Милешевке"

ЈЕДИНСТВЕНО СТАНИШТЕ ЗА ОЧУВАЊЕ ПРИРОДНИХ ВРЕДНОСТИ

Трагање за начинима који чувају природне реткости, и истовремено, отварају могућности за остваривање одрживог развоја у близини станишта ретких и угрожених биљних и животињских врста, посебно белоглавог супа и Панчићеве оморике.

У просторијама Матичне библиотеке "Вук Караџић" у Пријепољу одржана је јавна трибина на којој се разговарало о вредностима и потенционалима природног добра клисуре реке Милешевке. Уводне напомене у форми предавања, учесницима трибине дали су др Драгана Остојић, Братислав Грубач и Наташа Панић из Завода за заштиту природе Србије, док је о покренутим иницијативама заштићеног природног добра на ширем подручју Милешевке говорила Нада Пешић из Центра за одрживи развој "Камена Гора".

свету, као јединственом станишту ретких и угрожених врста, споменицима културе и историје као сведочанствима вишевековне прошлости и духовности народа који живе на овом простору, затим о заштити белоглавог супа, могућностима развоја еко туризма, покренутим акционим плановима и будућих активностима са оснивним циљем да се оствари одрживи развој природних добара законом заштићених и потребама њиховог проширења. Било је речи и о еко развоју у руралним областима у Босни и Херцеговини и Србији, који се

др Драгана Остојић из Завода за заштиту природе Србије. – Клисура реке Милешевке представља природно добро и у приличној мери очуван простор који је смештен између планиских масива Златара и Јадовника. Ми смо седамдесетих година прогласили ово подручје заштићеним добром са називом Регионални природни парк клисуре реке Милешевке. Ту је још једно природно добро на атрактивном локалитету познатом као Саставци где непосредно настаје и река Милешевка, а које је познато по налазишту Панчићеве оморике. Доношење

дошла и клисура реке Милешевке и тај се простор истражује и ми као стручни сарадници одлучујемо да дотадашњи регионални парк клисуре реке и резерват Равниште спојимо у једно природно добро које ће бити са статусом и у врсти природног добра као специјални резерват природе од изузетног значаја. Ускоро следи и њено проглашње на Влади Србије, нагласила је др Драгана Остојић.

- Данас је колонија Белоглавог супа највећа на Балкану и то је оно што је изузетно значајно и у чему су стручњаци Завода за за-

толог у Заводу за заштиту природе Србије и координатор Међународног акционог плана за заштиту лешинара Балкана. Белоглави суп је симбол заштите природе у Србији као највећа летећа птица и једна од највећих у свету, са распоном крила и до три метра. Једна од највећих колонија код нас је на Увцу, ту је и станиште у Трешници и сада у клисури реке Милешевке, овде на подручју пријепољске општине.

Грубач је посебно нагласио да неконтролисани случајеви илегалног тровања, нарочито паса па и вукова, доводе до тога да су из природе не ретко нестајале читаве популације животињских и биљних врста које представљају природне реткости. На тај начин не само да нестају "штеточине" већ и значајне и корисне врсте као што су белоглави супови, орлови, гавранови, голубови па чак и домаће животиње.

Наташа Панић, такође стручни сарадник у Заводу за заштиту природе Србије представила је пројекат "Еко развој у руралним областима Босне и Херцеговине и Србије који се реализује у оквиру Програма Азахар и Акционог плана за заштиту лешинара Србије, док је Нада Пешић из Центра за одрживи разовј "Камена Гора" говорила о иницијативама које су покренуле активности за одрживи развој подручја клисуре реке Милешевке.

И.Крцјешторац

Очување природе и развој еко туризма: Учесници трибине

Стручњаци Завода за заштиту природе Србије изнели су у својим предавањима основне природне вредности и карактеристике ужег и ширег подручја Милешевске клисуре, говорили о очуваном биљном и животињском

спроводи у оквиру програма Азахар и других локалних и међународних организација.

О посебном статусу резервата Милешевске клисуре и природном добру од изузетног значаја детаљно је говорила

њем новог закона о заштити животне средине, Завод за заштиту природе има обавезу да сва до тада заштићена природна добра на подрчју Србије подвргне одговарајућим изменама. У скоријим истраживањима на ред је

штиту природе Србије у сарадњи и са другим партнерима и локалним заједницама дали велики добринос на његовој заштити. За белоглавог супа све религије света кажу да је и света птица, рекао је Братислав Грубач, орни-

Subota, 09. februar

RAĐANJE

Suočavanje države sa realnom mogućnošću da se svako novorodjenče uskoro proglasi retkošću od nacionalnog interesa, doprinelo je pojačanoj (medijskoj) brizi državnih institucija o takozvanoj strategiji radjanja. O tome, medjutim, i dalje uglavnom pričaju žene (u medijima ili politici) a odluke donose uglavnom muškarci. Reklo bi se, svako radi ono što najbolje ume!?

Država stvarno ne štedi na – obećanjima! Medjutim, deca se ne radjaju a posebno ne odgajaju na – verbalizmu. To je sasvim konkretan posao, sasvim ozbiljan proces i nešto što ne trpi ministarske ili resorne improvizacije. Jednostavno, kad nema ambijenta za normalno funkcionisanje porodice, nema ni porodice. Bar ne onakve kakvu bi država želela da ima.

Malo je hrabrih roditelja koji uspevaju da se izbore sa sopstvenim nedaćama i uz sve to posvete punu pažnju deci. U uslovima potrošačke psihologije i uspostavljanja nekih novih (društvenih?) vrednosti, zaista su više nego hrabre odluke o radjanju. Zato trudnicama, ali bez ikakve razlike, uz sve ono što nadležni obećavaju oko izbora ili i nešto kasnije, treba omogućiti u pravom smislu te reči poseban tretman.

Na mladjima svet, svakako, o(p)staje. Ali o tome hoće li i koliko biti mladih, još uvek odlučuju – stari!

ОКРУГЛИ СТО ОЕБС О СЛОБОДИ МЕДИЈА

НОВИНАРИ ИЗМЕЂУ “ЧЕКИЋА И НАКОВЊА”

Новинари у Санџаку су стално под притисцима различитих структура. Новинари и медији овде раде у готово невероватним условима, а тако лошу ситуацију могу променити сами новинари, каже Драгана Соломон, шеф Одељења за медије Мисије ОЕБС у Србији

Није лако бити новинар у Србији, а истраживање Удружења новинара је потврдило да ова професија не ужива велико поштовање и да грађани мало верују новинарима. Права збрка влада и у законској регулативи што још више отежава положај и углед ове професије. Подручје југозападне Србије је посебно осетљив регион у коме су новинари изложени разним притисцима, мешању у уређивачку политику, под јаким политичким и економским притисцима и препуштени сами себи. У Новом Пазару је регистровано више напада на новинаре и медијске куће а до сада ни један случај није процесуиран – речено је на округлом столу у Новом Пазару под називом “Слобода медија у Србији – Медији након председничких избора”.

У раду округлог стола посвећеног положају новинара су чествовали представници ОЕБС-а, новинари ББС, РТВ Б92, Блица и двадесетак новинара из Новог Пазара, Тутина, Пријепоља, Сјенице и Рашке. Истакнуто је и да за поједине новинаре и медијске куће нису доступне све институције, састанци и конференције али и да има примера лоше праксе да се новинари и медији сврставају на страну једне идеологије што урушава

Учесници округлог стола: За професионализам могу и морају да се изборе сами новинари

професионализам и углед професије и још више погоршава њихов положај. Такође, и да недостају новинарска солидарност и професионални принципи. Објективност, непристраност и солидарност међу новинарима су неопходни како би се одбранила професија а тиме и они који раде у медијима.

- Новинари у Санџаку су стално под притисцима различитих структура. Новинари и медији овде раде у готово невероватним условима, а тако лошу ситуацију могу променити сами новинари, уз подршку новинарских удружења и ОЕБС, рекла је Драгана Соломон, шеф Одељења за медије Мисије ОЕБС у Србији. О медијској сцени у Србији каже:

- У Србији су донешени многи медијски закони који су покушали да уреде простор у штампаним и електронским медијима. Потребно је да се закони мало боље примењују. Још увек постоје различити притисци који варирају од политичких до финансијских који самим тим доводе до ситуације да је грађанима ускраћено право на информацију, које је веома важно, као и право гласања. Јавна реч мора да се поштује и негује јер новинар је веома важна спона између државе и грађана.

- Сада тренутно влада једна конфузија у сфери приватизације. Мислим да је веома важно довести приватизацију до краја иако то у неким срединама није показало најбоље резултате. Али показало се да ни директно буџетирање и финансирање медија од стране државе не представља добро решење у земљама које су у процесу транзиције. И на нивоу државе и локалне самоуправе могу се наћи механизми за локално извештавање. Постоје многи начини како се може уредити ова област како би се имало професионално извештавање које је ослобођено од притисака.

За професионализам могу и морају да се изборе сами новинари. Само јачањем професионалне солидарности могу да доведу до уважавања своје професије и да се изборе за новинарске слободе. Свакако, да и држава мора имати законодавне мере за одбрану новинара и кажњавање насиља над њима. Свако не кажњавање и не расветљавање случајева у којима су на мети били новинари или медији отвара врата ка другим видовима насиља чиме се врши нека врста насиља над јавношћу, каже Драгана Соломон.

М. Тешевић

МАЂАРСКИ ПРЕДУЗЕТНИЦИ У ПРИЈЕПОЉУ

ЕНЕРГИЈА ДРВЕНОГ ОТПАДА

Представници мађарског предузећаTrikemed обишли су општину Пријепоље и неколико великих прерађивача дрвета али и локације за могућу изградњу погона пелетаре. Производња пелета, тврде мађарски стручњаци, исто је што и производња најквалитетнијег плина и у њој се крију неслућене могућности

Представници мађарског предузећа Trikemed обишли су током прошле седмице општину Пријепоље са намером да утврде да ли на територији општине постоје ресурси отпадног дрвета и услови за отварање погона за производњу пелета.

Пелете су заправо, грануле у виду таблетица које се праве тако што се и најгори отпад, чак и дрво које је потпуно труло и сав пољопривредни отпад, самеље на финоћу брашна и под притиском од 210 атмосфера пресује у бо(м)бице. Када се пелете нађу у котловима, конструисаним по специјалној технологији, свака бобица експлодира ослобађајући енергију у виду гаса. Производња пелета, тврде мађарски стручњаци, исто је што и производња најквалитетнијег плина и у њој се крију неслућене могућности.

Један килограм пелета на тржишту стаје колико и кубик огревног дрвета а од једног метра отпада може се добити 1,5 килограма пелета. Проста рачуница говори да би једно домаћинство грејну сезону могло елегантно пребродити са једним паковањем пелета од 15 кг. Посебну димензију добија заштита животне околине јер се "једним ударцем" отпад претвара у енергију након које опет, такорећи, нема отпада.

Представници мађарског предузећа Trikemed израдиће студију изводљивости у року од 6 месеци, након чега ће се знати да ли ће са општином Пријепоље доћи до склапања споразума о сарадњи и да ли ће се приступити изградњи погона пелетаре. Мађарски предузетници обишли су и терене општина Беране, Бијелог Поља и других суседних градова, неколико великих прерађивача дрвета на подручју ових општина али и локација за могућу изградњу погона пелетаре, да би стекли праву слику о стању на терену.

Иначе, Мађарска је као чланица ЕУ у обавези да загађења животне средине редуцира за 30 одсто и то се најбоље види на плану организованог грејања. Ова земља полако прелази на грејање које као погонско гориво користи био масу. Велике количине дрвеног отпада са пилана и сеоских имања као што су шаша, слама, отпад од прераде кукуруза и све оно што се добије крчењем и чишћењем шуме не оптерећује депоније већ изгори на добробит грађана. На крају од једне тоне био масе на депонији се нађе само једна лопата пепела који, након целе грејне сезоне, може да стане у омањи контејнер, грејање је јефтиније за 30 одсто а средине у којима се кренуло са оваквим начином испоруке топлотне енергије немају еколошких проблема.

М.Цмиљановић

КАД СИТ ГЛАДНОМ НЕ ВЕРУЈЕ

И ЈА ВОЛИМ ПЛАТУ, НО ТРПИМ

" Да не преноћи плата твога надничара код тебе до јутра, нити пак да лишиш плате сиромаха…"

Последњи податак Републичког завода за статистику гласи: просечна плата (без пореза и доприноса) у општини Пријепоље за децембар 2007. године износила је 22.095 динара и мања је од републичког просека за 36 одсто. Познато је: у просеку купус и месо су сарма па је тако и са платама: некоме 70.000 – 80.000 (и више) а некоме 7.000, 10.000, 12.000, 25.000 ….Ма колико мала била – многи незапослени били би задовољни да раде и приме и тај просек или испод просека али и многи запослени били би срећни да су "просечни" грађани са просечном платом. Ма какав просек, рећи ће неки а није их мали број, дај да и ово што примамо – примамо редовно. А даље, један број оних који раде били би презадовољни да су пријављени и да им на ту "социјалу" коју добијају за свој рад теку и доприноси за пензијско и здравствено осигурање.

Може се посматрати и овако: нек смо само здрави, а остало како буде. Али, треба остати здрав, и ментално и физички, са немогућношћу да се задовољне основне животне потребе, са осећањем повређености, пониженост, потцењености. Треба живети са надменошћу, ароганцијом, безморалности, бескрупулозности… оних који имају, и не само имају него им се прелива, оних који су се "снашли". Како само врђа то - "снашли" човека са основном школом или доктора наука, који је часно и предано радио свој посао, поштујући и послодавца и државу. "Снашли" су се они који су били "велики ловци" у смутном времену нефункционисања државе. Част изузецима. "Снађени" су сада они који раде код оних који су се "снашли". Рад "на црно", минималац испод минималца, пријављивање на минималне зараде, месецима не исплаћене плате… Настојања запослених (за сада малог броја јер страх је страх а глад је глад), синдиката и надлежних инспекцијских служби да се ове нерегуларности исправе још не дају жељене резултате.

Уосталом, треба имати разумевања. Не могу истовремено наши богаташи, који су за двадесетак година или мање стекли иметак који се у регуларним условима стиче кроз генерације двестотинак година, да купују објекте, предузећа, куће, аутомобиле који често вреде више од годишње плате свих њихових радника… и да запосленима исплаћују редовно плате према знању, стручности, квалификацијама, доприносу на раду уз све обавезе држави. На нечему се мора и штедети. Кажу "аналитичари": не би они толико имали када би се другачије понашали. А савест, морал, пословна етика, Божја заповест: Љуби ближњега свога као себе сама, или – не чини другима оно што не желиш себи?

Рећи ће и да су верници и да поштују Божја правила, дариваће цркви или џамији, болници или школи – тек толико да се зна да су добротвори. И да имају и да могу. Да се прича и да им се захваљује. Не хају за правило: нек не зна левица кад даје десница. Нажалост, живимо у времену у коме важи: кад узима десница нек не зна левица. Али, кад тад се сазна. Ту лекцију смо учили кроз причу о козјим ушима цара Тројана. Изгледа, само

"Ко има новац и пријатељске везе, тај се не брине за правду" (италијанска народна пословица)

учили али не и научили…Уосталом, када би измеривали све обавезе према радницима и држави не би било ни потребе за њиховом дарежљивошћу. Да књиге нису само украс у регалу можда би прочитали па се и замислили над следећем:

"Да не преноћи плата твога надничара код тебе до јутра, нити пак да лишиш плате сиромаха…Истог дана да даш плату његову пре заласка сунца, јер је сиромах и њој се нада, те да не повиче ка Господу против тебе и биће ти грех", једна је од заповести у Законоправилу или Новоканону, зборнику црквених канона и световних прописа којима су нормативно уређени организација и унутрашњи живот и односи у Српској православној цркви, који је пре скоро 800 година установио Свети Сава. И не само у цркви него и у ондашњем друштву.

Или следеће: " По учењу ислама управни орган не смије остати индиферентан према нагомиланом богатству у рукама малог броја појединаца док огроман број људи гладује или је на рубу егзистенције. Тако гомилање капитала је супротно принципима ислама чији је изричит пропис да богатства требају бити праведно раздељена међу свим људима. Исламски морал осуђује све облике луксуза и расипништва као и гомилање капитала у рукама малог броја људи. Ислам забрањује неправду према радницима, њихово искоришћавање и закидање надница и наређује да се плати њихова зарада прије него им се "зној осуши". (Мухарем Омердић, "Живети у исламу").

Ова правила јесу утврђена давно али основни принципи моралности, писана и неписана правила у међуљудским односима, били пословни или лични, немају временског оквира и ограничења. Они су темељ, или би требали да буду, на којима почива људска заједница. Уосталом, све творевине цилизације, и материјалне и нематеријалне, какве данас познајемо настале су давно и само им се облик, садржај и терминологија мењала прилагођавајући се времену са којим су кореспондирали. Па је тако и актуелни Закон о раду презицирао: Зарада се исплаћује у роковима утврђеним општим актом и уговором о раду, најмање једанпут месечно, а најкасније до краја текућег месеца за претходни месец. Зарада се исплаћује само у новцу, ако законом није другачије одређено.

Па тако, "зноје" се и они који треба да исплате наднице (плате) како да "растегну" законске обавезе и открију све "рупе" у закону. Под условом да се и труде да све сместе у законске оквире.

Мирјана Тешевић

Nedelja, 10. februar

LOVCI

Nedelja u jeku lovne sezone. U prirodnom gorju prijepoljske opštine (kakav šumarsko-lovački termin!) traje taktičko nadmudruvanje.
Čoveka sa sve tehnikom na kojoj bi pozavidele bolje opremljene vojne formacije i – životinje!?
Kakav sport?
Sport!!!
Uistinu, lovom se bavi veliki broj odrasle muškadije. Verovatno je to velika strast čim se toliko ljudi odvaja od raznih obaveza, ličnih i društvenih, zarad bazanja šumom i retke jurnjave za kerovima ili za nekom od sirote bespomoćne divljači koja se, verovatno, obeznani šta ju je snašlo kad bane pred čopor pasa (svih rasa) i do zuba naoružanih lovaca (svih političkih i verskih ubedjenja).
Ali, tako je to uredjeno nekim božijim zakonima. A doterano i stavljeno u kontekst dozvoljenog vežbanja već pomenute muškadije propisima država članica medjunarodne asocijacije lovaca.
...Ništa od nekadašnjih predstava o lovu. Kad u šumi sretnete maskirne uniforme raznih regularnih i onih drugih vojski, sa sve obeležjima na rukavu ili na reveru, kad iz grmenja počnu da izviruju cevi a šumom se razlegnu zvižduci i pištanje radiouredjaja, kad mobilni zacijukaju a kerovi se uznemire...što dalje od te lokacije. Ako ima dalje...
I...setite se starih lovačkih priča.

СЛИКЕ ПЕТРА ЛУБАРДЕ У ПРИЈЕПОЉСКОМ МУЗЕЈУ

ЖУДЊА ЗА СВЕТЛОШЋУ

Музеј је још једном за љубитеље сликарства у овом граду приредио изузетан ликовни догађај. У новом галеријском простору реновираног Музеја изложена су радови Петра Лубарде, уметника чија дела без сумње припадају врхунским уметничким резултатима прошлог столећа.

- Овом изложбом пријепољски Музеј даје свој допринос обележавању стогодишњице рођења великог уметника, захваљујући успешној сарадњи са Народним музејом. После реновирања пријепољски Музеј је испунио све услове које захтева један музеј у било ком делу света и ми са оваквим простором можемо да конкуришемо било ком пројекту у било ком музеју у Европи и свету. И није случајно што у том простору, након велике изложбе посвећене Владу Дивцу, правимо први ликовни догађај са изложбом слика Петра Лубарде, рекао је у поздравној речи Славољуб Пушица, директор Музеја.

Изложбу је отворила Татјана Бошњак, заменица директора Народног музеја:

- Са 22 слике на овој изложби, од укупно 23 колико се чува у збиркама Народног музеја, обухваћене су прве две деценије Лубардиног стваралштва – од раног периода, када је у Паризу пред делима старих мајстора изучавао оно што се зове занатом и савлађивањем примарне материје преко преображавања предмета у симбол времена, до дефинисања сопствене поетике и "слике која синтетизује једну концепцију света". Ова врхунска дела настала у првим деценијама Лубардиног стваралаштва сачувана су у збиркама Народног музеја. Од остварења излаганих на првим изложбама 1933. и 1934. године у Београду, када је Растко Петровић писао да "на једној слици видимо тонску орнаментику Гогена, екстатичност Ел Грека и бојену синхроничност Матиса", где је препозната као Лубардина особеност то "што је његова осећајност изнад свега тога тако раскошно изворна".

Петар Лубарда: Камена пучина

-Јубилеји попут овога јесу повод и прилика да се побуди и покрене свеколика позорност културне јавности. Прилика да се осврнемо и потражимо у слици наше садашњости оне вредности без којих она не би имала исти смисао. Уметничко стваралаштво Петра Лубарде несумљиво је једна од таквих вредности, рекла је Татјана Бошњак.

Изложбу прати и богато опремљен каталог достојан уметника, у коме је Љубица Миљковић записала: " ...лако је измирио национално са универзалним, пронашао себе у општем и опште у себи, подстакао нас да се препознамо у њему и поверујемо му да свака уметност која носи у себи пун домен живота је увек уперена у будуће време. Био је модеран уметник јер је показао невероватну способност за оно врховно и вазда савремено у изразу и слутњи, наговестио, предводио и одређивао магистралне правце свога доба."

После 6. марта, након поставке у Пријепољу, слике Петра Лубарде биће у изложене у Музеју савремене уметности у Београду.

М.Т.

ОБЕЛЕЖАВАЊЕ ДАНА МУЗЕЈА СРБИЈЕ БиХ И ХРВАТСКЕ

ЦЕНТРАЛНА МАНИФЕСТАЦИЈА У ПРИЈЕПОЉУ

Пријепоље и Музеј угостиће не само културне раднике и функционере из три државе већ и најеминентније посленике културе из земаља Западне Европе и Балкана

Пријепоље ће бити домаћин централне манифестације обележевања Међународног дана Музеја Србије, Босне и Херцеговине и Хрватске, која ће бити организована 22. маја текуће године . Ово је одлучено на састанку представника три Национална комитета музеја ИКОМ-а одржаном прошле седмице у Земаљском музеју у Сарајеву.

Договорен је у начелу садржај обележавања Међународног дана музеја што ће уједно бити и прва заједничка културна манифестација три државе бивше Југославије. Према речима Славољуба Пушице, директора пријепољског Музеја и председника ИКОМ-а Србије, манифестација ће трајати три дана а Пријепоље и Музеј угостиће не само културне раднике из три државе већ и најеминентније посленике културе из земаља Западне Европе и Балкана.

Биће одржана Скупштина Икома на којој ће бити договорен план и програм културне сарадње Србије, Босне и Херцеговине и Хрватске и организован округли сто, најверованије из области заштите културног наслеђа три државе. У програму обележавања Међународног дана музеја планиран је и обилазак споменика културе пријепољског краја али и упознавање са његовим природним лепотама.

Састанку у сарајевском Земаљском музеју који је одабран као место договора представника музеја Србије, Босне и Херцеговине и Хрватске због културне манифестације "Сарајевска зима" која је први пут организована 7. фебруара 1984. год. када су у главном граду Босне одржане прве зимске олимпијске игре, присуствовао је и министар Федерације БиХ, Гаврило Граховац.

М.Ц.

У Оборцима у МЗ Ивање

АСФАЛТИРАН ПУТ ДО ГРОБЉА

Радове финансирала Републичка дирекција за путеве

У месној заједници Ивање недавно су завршени радови на реализацији једне инвестиције која иако није велике финансијске вредности доста је значајна за већи део житеља Ивања а поготово оне на подручју засеока Оборци.

Реч је о томе да је постављена асфалтна подлога у дужини од преко 200 метара до месног муслиманског гробља у Оборцима где се у близини налази и мејтеф.

Радове вредне 1,3 милиона динара финансирала је Републичка дирекција за путеве, док је пројектну документацију обезбедила МЗ Ивање. Ова инвестиција реализована је у оквиру пројекта Министарства за инфраструктуру да до свих верских објеката требају бити изграђени путеви.

Пре постављања асфалта на овом путу постављена је и камена подлога и премошћен оближњи поток, а овај пут користиће и околна домаћинства.

Поред великог разумевања којег су за реализацију ове инвестиције исказали у Министарству за инфраструктуру и Републичкој дирекцији за путеве, у Оборцима кажу да су најзаслужнији активисти из ове месне заједнице Ремзо Рондић и Машо Ћатић.

И.А.

ИЗ АКТИВНОСТИ ЛОВАЧКОГ УДРУЖЕЊА

НА ЈАБУЦИ ОДСТРЕЉЕНА ВУЧИЦА

Петанестак ловаца, чланова Ловачког удружења из Пријепоља, секције Јабука, потпомогнути заљубљеницима лова из Пљеваља и Пријепоља, одстрелили су прошлог петка на подручју Јабуке леп примерак вучице.

Трагови чопора од шест вукова уочени су неколико дана раније на ободима шуме коју мештани зову Челињак. Вукови су, како су ловци проценили, вребали стадо оваца Бања Новаковића, те су брзо организовали хајку на вукове.

Према речима Радише Матовића, ловца јабучке ловачке секције, и пре тога је организовано неколико хајки на вукове али су се ове паметне дивље животиње, вођене инстиктом опстанка, углавном "извлачиле". Овог пута страдала је вучица, стара према процени ловаца и републичког ветеринарског инспектора, 3-4 године и тешка четрдесетак килограма. У сличним ситуацијама ловина се углавном закопа међутим, ова вучица ће бити препарирана и завршиће као ловачки експонат.

М.Ц.

ЗАКУП ЗЕМЉИШТА ЗА ПРИВРЕМЕНЕ ОБЈЕКТЕ

ЗОНА ОДРЕЂУЈЕ ЦЕНУ

На основу одлуке Управног одбора Градске дирекције за изградњу и сагласности Општинског већа, утврђени су износи годишњих накнада за закуп земљишта за постављање привремених објеката. Реч је о земљишним парцелама на којима је корисник општина Пријепоље, Дирекција за изградњу као и предузећа и установе чији је оснивач локална самоуправа.

Цена годишњег закупа земљишта за постављање пословних објеката у првој зони износи хиљаду динара по квадратном метру, у другој 400, трећој 100 и у четвртој зони 50 динара по квадратном метру. Истовремено, годишња цена закупа земљишта за постављање помоћних објеката – гаража и шупа, у првој зони је 500 динара по квадратном метру, другој сто, трећој тридесет и у четвртој зони двадесет динара по квадратном метру. Утврђене су и нове цене за постављање фиксних настрешница уз привремене пословне објекте које износе 50 одсто у односу на цене земљишта на којима су постављени такви објекти.

Усклађивање накнада за закуп земљишта на којем је корисник локална самоуправа вршиће се према званично објављеним подацима о расту цена на мало.

И.К.

ОДРЖАВАЊЕ ГРАДСКОГ ГРОБЉА НА РАВНАМА

ВЕЋЕ ЦЕНЕ ПОГРЕБНИХ УСЛУГА

Од првој јануара повећане су цене погребних услуга на градском гробљу "Равне" за 35,3 одсто у односу на досадашње цене. Годишњи закуп земљишта по једном гробном месту сада кошта 95, а његово одржавање 145 динара.

Послови копања гробног места и сахрањивања, уместо досадашњих 1.600 сада износе 2.200 динара. Нова цена изградње једноделне гробнице са подземним и надземним делом висине од 1,60 метара је близу 15 хиљада динара, дводелне 20 хиљада, а троделне нешто преко 24 хиљаде динара.

Послове управљања, уређења и одржавања градског гробља на Равнама на основу привременог уговора локална управа поверила је Ортачком друштву "АНД - КОМЕРЦ" из Ивања.

И.К.

Верски времеплов

ГАСУЛХАНА У ВАКУФСКОЈ ЏАМИЈИ

Иницијативу за изградњу овог хигијенског објекта за опремање преминулих покренуо Омер Иглица из Пријепоља за што је лично дао 24.000 динара

У ово време када већ неколико месеци трају неспоразуми, свађе и поделе у Исламској верској заједници, суђења између сукобљених страна па и затварање неких верских објеката као што је случај са џамијом у Залугу, прилика је подсетити се и на неке вернике и верске службенике који су несебично и са искреним убеђењем да чине опште добро издвајали новчана средства за изградњу и обезбеђивање потребних објеката за које држава, посебно у периоду после Другог светског рата и владавине комунизма, није имала довољно слуха.

У једном од бројева "Гласника" Врховног исламског старешинства у СФРЈ из 1964. године забележене су речи Махмута еф. Потурка из Пријепоља у којима говори да је "…на иницијативу Омераге Иглице, предратног трговца, а послије ослобођења службеника у привреди и пензионера, Одбор Исламске вјерске заједнице подигао хигијенску гасулхану код џамије у Вакуфу". "Мерхум Омерага Иглица, рекао је тада Махмут еф. Потурак, за вакуфску гасулхану утрошио је својих 24.000 динара, те је са овим

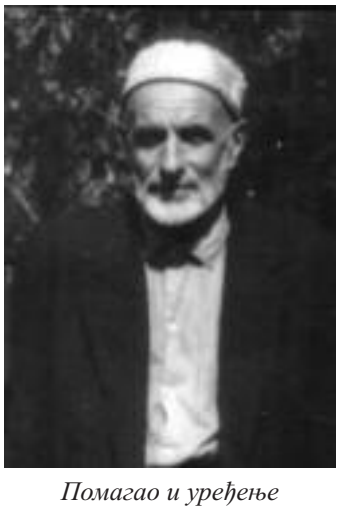

Помагао и уређење гробаља: Омер Иглица

објектом ријешио питање опремања мртваца".

Приликом одласка у Београд на лечење, где је и умро 1964. године "Омерага Иглица је учинио васијет да се Одбору ИЗ у Пријепољу дадне и сума од 10.000 динара" а забележено је у верским књигама да је "џамији приложио још једном 20.000 динара" као и да је у свом верском раду "често обилазио вакуфске објекте, џамије и више пута сам ограђивао и чистио гробља". Био је и имам у вакуфској џамији и тај посао је радио без икакве надокнаде.

И.К.

Ponedeljak, 11. februar

SVADJA

Medijski tretman najnovijih nesporazuma u državnoj koalicionoj vlasti prete da od ovog dana naprave novi «dan istorijskog kompromisa»! Svašta nam je, uzgred da kažemo, istorijsko pa ne bi ništa falilo da dobijemo i novi «DIK»!

Kad je već zapretila bajatošću, vest da će se danas sastati tri najvažnija predsednika u zemlji Srbiji, oko podneva je zamenjena novom. U kojoj se kaže da se pomenuti «još nisu sastali»!

U medjuvremenu raste nervoza koju podgrejavaju sve jasnije vesti iz zemlje i okruženja. Naše je stanje postalo evropsko pitanje. Čak se i okupljanje studenata, da budem iskren ko zna kako i čime motivisano, upotrebljava ko kako stigne. U medijima. A, saznajemo, i u pojedinim resorima Vlade koja se ne sastaje! Nešto mi poznata OVA SITUACIJA!

A njih trojica (jedan od njih je figurativna pojava) zapeli. Neće pa neće. Ekran emituje čistu dosadu. Sve do "Slagalice". Tokom koje prodje kajron: Muštuluk, narode! Sastali se!

Uzdah olakšanja sa medijskog javnog servisa nedeljive Srbije ču se na samom kraju udarnog dnevnika. Toliko je trebalo da stigne saopštenje iz Kabineta jednog od dvojice. A možda i – obojice. Pošto se nije znalo čji je Kabinet danas dežuran u "kuhinji"!?

...I tako se još jedan dan naših dragocenih života potroši. Čekajući potvrdu onoga za šta znamo da će se dogoditi. Samo ne znamo – kada baš tačno. U koliko sati!?

НА ПУТУ ЗА ЕВРОПУ

ТРИЈУМФ МАТЕРИЈАЛНЕ ПОТРОШЊЕ

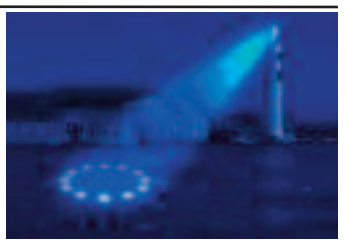

Шта значи заједничка Европа данас? Шта је то национални идентитет? Да ли је Европа културни изазов?

Ова питања из поднаслова само су нека од темељних које је поставио Жан Мари Доменак, философ и теоретичар модерног друштва, трагајући за оним што би могло да се назове "европски код".

Наши аналитичари, политичари и остали учесници у јавном животу говоре са "подразумевањем" о нашем уласку у Европу, о интеграцији, о заједничким вредностима европских народа који чине Европску заједницу.

Али, како то истиче Доменак, европска култура се не доказује говорима у њену част већ квалитетом који се огледа у друштвеним односима, у јавном животу, у свакодневном понашању, штампи, телевизији, радију, па чак и у призорима на улици. Култура лоше пролази у великом превирању менталитета, обичаја и технологија и човек не може остати на томе да им се диви из - принципа. Култура мора да се потврди, а то значи да је неопходно признавање темељних дела и догађаја. Историја је, пре свега, становиште са кога једна култура (друштво) "посматра прошле догађаје да би протумачила своју садашњост и оплодила своју будућност". Из тога се не сме извлачити закључак да се историја може произвољно прекрајати и да је онај који говори најгласније или онај који служи владајућој идеологији и власти – и у праву.

Жан Мари Доменак тврди да – не постоји европска култура. Слабљење државе-нације можда ће допринети приближавању али и тада још није реч о једној европској култури већ о културама Европе, од којих је свака обележена својом посебношћу.

На просторима Европе федерализам је могао да бира између империје и онога што се оцртава у виду Европске заједнице – тржишта са неколико стотина милиона потрошача који прихватају да се одрекну националног идентитета зарад пораста животног стандарда. Доменак сматра да се у овом случају може говорити о збиру интереса који су лишени духа и самим тим неспособном да створи заједничку културу. То је скуп пасивних поданика који представља само тријумф материјалне потрошње.

Отуда је једно од кључних питања које постављају савремени европски теоретичари: шта од Европе заиста може бити? Да ли је она разапета данас између планетаризације економије и културе и гетоизације етнија, религија и поткултура?

Тако се стиже до једне од најинтригантнијих тема данас у Европи, а она је везана за појам – идентитет.

ПОСТОЈИ ЛИ КОЛЕКТИВНИ ИДЕНТИТЕТ?

Шта је у ствари идентитет? Многи речници не познају ту реч у колективном смислу. Дефиниција идентитета (једна од оних које се узимају у научном свету) гласи:"Свест коју особа има о себи". Та свест се темељи на памћењу које шири осећај идентитета на све тренутке индивидуалног постојања. То осећање повезаног трајања омогућило је да се овај појам са појединца пренесе на колектив и да "национални идентитет" почне да замењује "националну личност" што је замена пуна значења. Заједница се, дакле, више не опажа као личност коју чине личности, већ као монолитна громада. Зато савремени философи сматрају да је дошло до извесног" назадовања свести".

Тема идентитета често је била везана за националистичке и расистичке идеологије – у име тла и крви и често фиктивне историје, оне теже да на силу асимилују све оне на које "полаже право". Због тога, сматра Доменак, треба се уздржавати од трагања за европским идентитетом ако се о њему говори на начин на који се говорило у 19. па и у 20. веку кад је било речи о "националном идентитету". Наиме, "у стању сам да изаберем своју будућност само ако нисам пасивно прихватио наслеђе. Мој идентитет је вокација, а не детерминација". Зато се треба чувати говора у славу културе који не ретко, као што су заузимали место религији, заузимају место политици и служе као алиби за неактивност. Као да смо тиме што смо "били некад велики и лепи заслужили сталну претплату на историју".

Сви људи широких погледа тежили су томе да припреме нову синтезу и желели су (и пре времена) да буду отеловљење "будућег Европљанина". Али ту су на сцени још болесне аверзије, јаз који је националистичко лудило стварало и још ствара међу европским народима, кратковиди и лакомислени политичари који се и уздижу на крилима те аверзије и не помишљајући да је њихова "политика подела" само један – међучин. Први пут после осмог века јавља се могућност да се Европа уједини, а да то не буде под неком хегемонијом, него управо против хегемоније.

Историја је некорисна за оне који се налазе данас ван историје. Она таквима може служити за утеху и за разоноду али не и за делање. Стари и нови национализми оживљавају али они немају будућност и они који то пропагирају – то и сами знају. Ако се данас и може говорити о неком страху, то је страх од интелектуалног и духовног понора.

Уклањањем граница данас у Европи очигледно се повећава размена добара и људи али то нужно не значи да се обавезно појачава и размена духа. Жан Мари Доменак упозорава да данашња младост Европе изгледа много мање интернационално него што су то били млади пре пола века. Многе младе из развијених европских земаља уопште не занима како живе њихови вршњаци из других европских земаља и чак не знају готово ништа о тим "другим европским земљама". Наиме, млади људи који су се могли срести у Европи пре пола века, студирали су грчки и латински језик, изучавали Платона, Гетеа, Декарта, а они које данас сусрећемо више нису, кажу теоретичари модерног друштва, хуманистичка елита Европе већ Европа масе из које настаје елита окренута технологији и економији.

УМЕСТО НАРОДА – ПУБЛИКА

Некада су се од племена стварале нације, нације су се уписале у царства али се још никада није догодило да се нације слободно удружују да би образовале нову политичку јединицу која би се звала – заједница. Од старих нација ствара се нешто што никада није постојало. Европска заједница је, дакле, потпуно нова идеја у свету. Зато, сматрају теоретичари, и не траба комбиновати културе европских нација, већ поћи од заједничког духа који културу не одваја од грађанског ангажмана.

Политичка Европа и културна Европа сада изгледају затворене у зачараном кругу: првој је потребна друга да би се афирмисала и определила своје циљеве. Друга не успева још да се демократизује и препушта терен америчкој масовној култури. повлачи се у херметизам, историцизам и безначајност. Наиме, готово сви проналасци масовне културе потичу из Америке.

Тако је америчка култура за данашње урбане масе, оно што је француска била за европску елиту 18. века – она је универзална јер изражава сагласност појединачне творевине и опште ситуације. То се испољава и у великима америчким серијама намењених најширој публици. Народ је, наиме, већ одавно постао – публика! Људи који стварају у култури нашли су се, у ствари, пред алтернативом сличној оној пред којом су били многи аристократи 19. века: ушанчити се у својој традицији, својој части и својим предрасудама или се отиснути на тржиште којим управља новац и наклоност – публике.

Изузетно динамичне промене у технологији, животној средини и обичајима – удаљавају од живота оно што ми још називамо културом. Приметно је опадање у главним тачкама просвете и културе: неписменост, осиромашење говора, губитак историјског памћења. Масовни медији повећавају пасивност потрошача, иако се елита стално буни против глупости и вулгарности медија.

Дефинисати Европу, каже Жан Мари Доменак, терминолошки је противуречно. Европа јесте данас без граница, а дефинисати значи - одредити границе. Жорж Батај је својевремено разликова три Европе: Европу географије, Европу воље и Европу жеље. "Прва је неодређена, дуга оклева, а трећа је почела да се ослобађа"! Начело европског духа је одбацивање свеког ограничења. Културу не стварају ни политика, ни институције јер култура надахњује политику и даје живот и садржај институцијама.Сумрак националних држава и развој друштва је превазишао политичку мисао, па би се могло рећи да идеје заостају за стварношћу. Од културе зависи каква ће бирти политика, док политика не одређује културу , а онда када то покушава онда је – уништава, па и убија!

Упркос бројним теоријама и покушајима налажења заједничког именитеља за Европљане који чини Европску заједницу, није мали број оних који сматрају да би уместо данашње поделе на развијене и неразвијене европске нације и области, могла да се појави подела на две основне категорије: на оне који успевају да се одрже на површини све бржег тока догађаја (техничари, управљачи, међународни путници) и на отпале или одбачене који се све брже маргинализују. Огромно улагање памети потребно за технолошки напредак и може да подели становништво на оне који умеју да дешифрују знакове и на оне који то не могу да прате, који од тога одустају. То је, сматрају теоретичари, прави расцеп дрштва (не тако далеке) будућности, за разлику од класне борбе која је била доминантна у досадашњим теоријама друштвене историје. Тај расцеп неће донети културу побуне јер се масе удаљене од власти неће осећати експлоатисаним и пониженим, а за то су задужени масовни медији који их "кључају" разгаљујућим производима.

Зато у овом осврту, прилично цитирани философ и теоретичар савременог друштва Доменак, вели да треба бити свестан да се", ширењем тржишта, убрзавањем промена без којих нема савременог прогреса, уздижу и увећавају оне снаге које ће бити кадре да створе нову културу – културу прогресизма. Гесло те нове културе за ново време је: све брже, све новије, све богатије. Зато Европа мора да размишља не само о заједничком тржишту и економији већ и о систему образовања који би спречио уништавање европских језика али и историјског знање о другим државама и народима. Само таква Европа може бити културни изазов".

Индира Хаџагић

ТРЕТМАН ИНФЕКТИВНОГ ОТПАДА УЗНЕМИРИО ГРАЂАНЕ

НЕОБАВЕШТЕНОСТ И НЕСПОРАЗУМ

Не ради ни о каквој прљавој технологији, спаљивања отпада и ослобађања штетних гасова већ о поступку стерилизације, кувања отпада. Циљ нам је да поправимо и унапредимо вашу животну средину а не да погоршамо стање рекао је Скот Кросет, представник Европске уније и директор пројекта "Управљање медицинским отпадом" приликом презентације. Начелник Златиборског округа, Бра-

Вест да ће у старој мртвачници пријепољске Болнице бити инсталирана опрема за сретилизацију и млевење заразног, инфективног отпада узнемирила је житеље домаћинстава у близини ове здравствене установе. Прикупљање потписа грађана, оглашавање преко медија, обраћање представницима локалног руководства, Златиборског округа и Министарства здравља и апели да се заустави "тај монструозни" пројекат били су јаки разлози да Министарство здравља у пријепољској Болници организује презентацију пројекта "Техничка подршка у управљању отпадом који настаје при пружању здравствене заштите", са циљем да се грађанима и представницима медија пруже информације из прве "руке", од стручњака и менаџера Европске агенције за реконструкцију и развој.

У почетку су окупљени грађани су са великим набојем прекинули презентацију наводећи да та машина неће бити инсталирана у близини њихових домова, да ће својим телима бранити животну средину, да је њима доста спаљивања и дима, крвавих газа, игала и шприцева и да то неће трпети у близини својих кућа.

Помоћница министра здравља Елизабет Пауновић је на крају успела да дође до речи и убеди грађане да саслушају о чему се заправо ради па је презентација поновљена.

" Ми немамо намеру да овде нешто поставимо и да одемо.Бићемо две године присутни у Србији и пратићемо имплементацију пројекта управљања инфективним отпадом и позивам вас да у томе активно учествујете. Циљ пројекта је да поправи ситуацију са одлагањем заразног отпада и заштити вас, рекао је Скот Кросет, представник Европске уније и директор Пројекта, подвлачећи да није реч ни о каквом спаљивању отпада и прљавој технологији већ о софистицираној опреми стерилизације, кувања отпада. Кросет је тражио само више поверења грађана у Европску унију, Министарство здравља и Министарство екологије који желе да исту технологију којом је Европа решила проблем животне средине "пресели" у Србију.

Начелник Златиборског округа такође је нагласио да се не ради о крематоријуму за спаљивање отпада већ о систему ефикасног сккладиштења, третмана и безбедног одлагања на депонију након поступка стерилизације.

" Позивам вас да дођете у Ужице и видите како смо ми то урадили. Опрема је инсталирана у центру Крчагова где живим ја са својим родитељима и децом, и ми смо пресретни што смо успели да дођемо до тога, рекао је Бранислав Митровић, начелник Златиборског округа, додајући:

"Ја разумем ваш страх али вас уверавам да је безразложан. И Ужичани су се питали зашто да централно место за сакупљање инфективног отпада из свих градова округа, осим ваше четири општине, буде баш у Ужицу, међутим након детаљног упознавања са начином на који се то ради, нико се не буни. Ми смо задовољни јер више не гледамо како нам пси и мачке развлаче крваве газе са депонија а при том су нам пуна уста развоја туризма и екологије. Претходне три године обраћали смо се разним донаторима и владама европских земаља тражећи овакав пројекат и добили смо га, рекао је Митровић.

На питање зашто да се инфективни отпад из Прибоја, Нове Вароши и Сјенице лагерује баш у Пријепољу, помоћница министра здравља, Елизабет Пауновић је рекла да је концепт одабира централне здравствене установе направљен према количини инфектовног отпада.

"Капацитет пријепољске Болнице и Дома здравља је највећи и ове установе "производе" највише заразног отпада јер имају 170 лежајева и развијене службе са великим бројем корисника. При томе Прибој има 110 лежајева а Сјеница и Нова Варош заједно, око 70". Пауновић је нагласила да су све Европске земље на исти начин решиле овај проблем наводећи за пример Словенију у којој овај систем одлично функционише.

"Разлог за вашу неверицу потиче највероватније због недостатка правих информација и зато смо ту да одговоримо на све ваше недоумице.Верујте, нигде нисмо имали проблем са грађанима чак напротив, из општина у којима се почело са овим системом, стижу само похвале и позитивне оцене. Ова опрема је вредна 7,5 милона евра и финансира се у целости из средстава Европске уније, преко Агенције за реконструкцију и развој. Добили смо 78 стерилизатора и исто толико дробилица за смањење обима отпада а постоји 25 централних места за прикупљање и третман. Свако централно место, међу којима је и Пријепоље, биће снабдевено специјалним возилом које ће довозити отпад из суседних општина на безбедан начин, у затвореним контејнерима и специјалним кесама. Да бисмо на ниво Србије цео процес заокружили требаће нам још 5 милиона евра али ће средства за то бити обезбеђена делимично из буџета Министарства здравља и, већим делом од Европске уније, рекла је Елизабет Пауновић.

Грађани су се питали такође, зашто се опрема не инсталира на депонији или негде ван насеља, на шта је Верица Јовановић, менаџер на Пројекту, рекла да су разлози економске природе и да је циљ да се отпад третира на месту настанка. Да би се депоновао на удаљеном месту неопходно је изградити објекат, обезбедити комплетну инфраструктуру, водовод, канализацију и струју.

" У овом тренутку, сав инфективни отпад из обе здравствене установе налази се пред вашим вратима. Ви сте сада изложени опасностима од заразе. Све што желимо је да вам помогнемо да се тога решите на најквалитетнији и најбезбеднији начин, додајући да није реч о монструозним машинама јер сличне стерилизаторе, аутоклаве, поседују болнице на својим одељењима.

На основу снижених тонова и конкретних питања утисак је да је већина разумела суштину пројекта као решење за проблеме третмана инфективног и хемијског отпада, цитостатичних и других лекова, амалгама који потичу од стоматологије, оштрих предмета, корозирајућих, иритирајућих и других материја до комуналног отпада. Они који то нису схватили имају отворену понуду да се укључе, надгледају и обиђу установе у којима се овакви процеси са успехом одвијају.

М.Цмиљановић

ГИНЕКОЛОШКИ ДИСПАНЗЕР

САВРЕМЕНА ДИЈАГНОСТИКА

СО обезбедила 600 хиљада динара за набавку колпоскопа, апарата за рано откривање рака грлића материце

Из средстава општинског буџета предвиђених за прошлу годину набављен је за потребе гинеколошког диспанзера колпоскоп - веома важан дијагностички апарат за рано откривање рака грлића материца. Очекује се да ће колпоскоп ускоро бити инсталиран као и да ће Дом здравља организовато обуку здравственог кадра за рад на овом вредном дијагностичком апарату. На овај начин Скупштина општине Пријепоље и Дом здравља иду у сусрет реализацији Националног програма раног откривања рака и квалитетним програмима превенције, којима се ова опасна болест може спречити чак у 80 одсто случајева. Вредност колпоскопа износи 600 хиљада динара.

"Набавком колпоскопа дијагностичке методе раног откривања рака грлића материце и превенција битно су побољшани, међутим, није потребно уложити много средстава да би ове методе у нашем Диспанзеру биле одличне. Набавком апарата за биопсију помоћу радио таласа и 4Д ултра звука, могли бисмо постичи да наше пацијенткиње имају врхунску дијагностику и превенцију, каже др Хасиб Хајдаревић, магистар гинекологије. Према речима др Хајдаревића, дијагностика ове и других врста болести биће, свакако, далеко квалитетнија јер уз савремену технологију постоје могућности израде трајних снимака, њиховог памћења и упоређивања пре и после терапије али и слања на врхунске медицинске установе ради прецизније дијагнозе.

Из општинског буџета је такође, за породиљско одељење недавно набављен и колор доплер тако да је за пријепољско здравство, на име набавке ова два дијагностичка апарата издвојено укупно око 2 700 000 динара.

М.Ц.

ЖЕНЕ У СРБИЈИ ПРВЕ ПО БОЛЕСТИМА

Министарство здравља Републике Србије у сарадњи са Институтом за гинекологију Клиничког центра Србије, израдило је квалитетан Национални програм раног откривања рака грлића материце.Почетак практичне примене Националног програма очекује се током године. Према њему све жене ће бити обавезне да дођу на контролни преглед по позиву који ће се слати на кућне ардесе, по бирачким списковима или матичним бројевима.

Националним програмом ће бити обухваћене све жене у Србији од 25 до 69 година а прегледи ће се обављати сваке треће године. Сматра се да ће у 80 одсто случајева бити смањен ризик од оболевања од рака грлића материце, по ком Србија тренутно има водеће место у Европи. Од ове болести сваке године оболи 1400 а умре 500 жена у Србији, што значи да свакога дана оболе 4 а умре једна жена. Годишње од ове болести у општинама Златиборског округа оболи у просеку 45 а умре 17 жена.

М.Ц.

Utorak, 12. februar

RECIKLIRANJE

Strah od drastičnijeg poremećaja kvaliteta životne sredine naterao je žitelje jednog dela grada na svojevrstan protest i najavu gradjanske neposlušnosti. A to je, posredno, u Prijepolje dovelo pomoćnika ministra zdravlja. Da objasni kako je projektom sistema za bezbedno odlaganje infektivnog otpada rizik da se već spominjana životna sredina poremeti – minimalan. Pomoćnica ministra zdravlja je bila i sasvim precizna: rekla je da rizika zapravo i nema jer se infektivni otpad tretira na način kojii ga isključuje.

Priča se, medjutim, nije „primila". Ili bar nije onako kako je pomoćnica mislila da hoće. Narod je nepoverljiv i nije da baš ništa ne veruje ministrima i pomoćnicima, ali veruje i sumornoj statistici. Koja ne mora da bude jasan dokaz, ali sama po sebi izaziva jasnu sumnju: Prijepolje se po broju malignih oboljenja opasno pomera napred.

Dovoljno za strah od svakog novog vida nečega što je drugačije nego što je bilo. Čak i ako je - bolje!

Medicinski stručnjaci su jasni da bi, zapravo, ljudi u Prijepolju trebali biti zadovoljni što se medicinski otpad koji, takav kakav je, jeste potencijalni izvor mnogo čega, ubuduće neće držati satima, danima pa čak i nedeljama u otvorenim kontejnerima, zajedno sa svim ostalim smećem, nego će biti sterilisan i tretiran u zatvorenom prostoru. Obradjen i stručno saniran kako bi prestao biti izvor bilo kakve zaraze.

Pošto je lista prioritetnih medicinskih ustanova gde će se realizovati ovakvi projekti radjena na regionalnom modelu, u Prijepolju će se prihvatati i tretirati i infektivni otpad iz okolnih zdravstvenih ustanova – iz Priboja, Sjenice i Nove Varoši.

Mada je u javnosti najavljivan daleko „težim" rečima, protest gradjana sveo se na nekoliko sporadičnih zamerki i žučno postavljenih pitanja.

Ipak se, izgleda, bar malo „primila" priča stručne javnosti?

ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА ЛОКАЛНОГ ПЛАНА АКЦИЈЕ ЗА ДЕЦУ

РАСКОРАК ИЗМЕЂУ ЖЕЉА И МОГУЋНОСТИ

Документ добар али изостале иницијативе и пратећа финансијска средства

Локални план акције за побољшање положаја деце и младих општине Пријепоље Скупштина општине усвојила је априла прошле године. Седам области кључних за побошљање квалитета живота деце и младих детаљно су разрађене на преко 50 страна у документу који је годину дана радио интердисциплинарни општински тим, који је уз локалну самоуправу и надлежне институције задужен и за његову примену. Десет месеци после УНИЦЕФ, на чију је иницијативу и уз подршку урађен овај документ, је ангажовао експерте београдског Института за економска и социјална истраживања да провере да ли се примењује и ефекте његове имплементације. Чланице тима, мр Косовка Огњеновић и Ружица Савчић боравиле су у Пријепољу у среду 7. фебруара и одржале састанке са Ханком Хајдаревић, начелницом Општинске управе, члановима општинског интердисциплинарног тима који је радио на изради овог документа и представницима ђачког парламента.

Општи утисак је да се до сада мало шта порадило да програми из Локалног плана заживе. Најуочљивије позитивне промене су почетак реализације пројекта "Школа без насиља" у ОШ "Владимир Перић Валтер" (такође уз подршку УНИЦЕФ-а), Матична библиотека "Вук Караџић" је за одређене категорије социјално угрожене деце дала бенифиције за чланство у библиотеци, кроз пројекте НВО "Нова визија" један број младих едукован је за одређене програме и ту се углавном списак завршава. Они којима је намењен готово да ништа не знају о садржају овог документа.

Након обављених разговора мр Косовка Огњеновић је изјавила за лист "Полимље":

- Наш први утисак је да је урађен добар документ и да веома добро кореспондира са националним документом и да добро објашњава и укључује проблеме који су карактеристични за ову локалну самоуправу. Али, да постоје одређени проблеми код његове примене што се види у томе да је општински менаџмент можда мање заинтересован за његову имплементацију. Међутим, вероватно разлоге тога треба тражити у томе што је ова општина мање развијена и што делећи активности на разне проблеме можда мање пажња посвећује овом документу. Потпунију оцену имаћемо када сумирамо извештаје чланова групе која је задужена за импелемнатцију а који нису стационирани само у општини.

Као пример добре праксе наводи општину Пирот, једну од првих општина у Србији укључену у овај пројекат УНИЦЕФ-а и која је међу првима усвојила Локални план акције за децу.

- Показало се да је она веома заинтересована за овај документ. Сам председник општине је пружио пуну подршку за његову имплементацију а то потврђују и активности које су предузимане на нивоу локалне самоуправе. Такође, када упоредимо вашу општину са осталим општинама које смо обишли, видљиво је да је за успех битно да иницијативе долазе и из самих институција које прате развој детета.

Сматрам и да финансије не могу бити једини разлог за не спровођење донетих програма. Важан чинилац је и схватање проблема и заинтересованост и партиципација свих грађана општине, каже Косовка Огњеновић и наводи:

- Неко мора да покрене иницијативу и на добром примеру да покаже да нешто може да се уради и без већих средстава. Донети су добри документи али даље активности су пре свега на локалној самоуправи и осталим партнерима у локалној заједници. Сама општина треба да покреће иницијативе, да се председник општине активно укључи као и институције које брину о деци како би се заинтересовали и младе и сви грађани.

M.T.

U Berlinu održana manifestacija

SANDŽAK - ŽELJA JEDNA

Prošlog petka je u Berlinu, glavnom gradu Njemačke u organizaciji Zajednice sandžačke dijaspore održana manifestacija pod nazivom "SANDŽAK-ŽELJA JEDINA". Ovom velikom skupu prisustvovali su Glavni muftija Islamske zajednice u Srbiji Muamer ef. Zukorlić, zatim muftija novosadski Rešad ef. Plojević, kao i dekan Fakulteta za islamske studije u Novom Pazaru Mevludin ef. Dudić.

Kao glavna zvjezda večeri pojavio se najveća nada njemačkog boksa Muamer Hukić, poznatiji pod pseudonimom Mark Huk. Ovaj perspektivni njemački bokser je inače porjeklom iz Sjenice. U zabavnom

djelu programa, nastupio je poznati izvođač sandžačkih sevdalinki Rizo Hamidović, kao i pribojski hor ilahija i kasida Selsebil.

Jedan od organizatora i glavni sponzor ove manifestacije je firma B.A.Z.O. GmbH, čiji je vlasnik prijepoljac Bajazit- Bazo Žigović. U izjavi za Polimlje Žigović je istakao da je ovo značajan skup za veliki broj Sandžaklija koji žive u Berlinu i cjeloj Njemačkoj, jer se putem ovakvih manifestacija održava kontakt i čuva identitet Sandžaklija u dijaspori. " Naša velika neispunjena želja je Sandžak. To je želja koja se javlja kada ste van Sandzaka. Zato je svaki skup na kojem se govori o Sandžaku, mehlem na ranu. Zato se i ova manifestacija nosi taj naziv Sandžak- želja jedna", istakao je Žigović.

Kako su nam rekli u udruženju Sandžačke dijaspore, ovo će postati tradicionalna manifestacija koja će se održavati svake godine u ovom njemačkom gradu.

A.M.

У ВРТЛОГУ КОРУПЦИЈЕ

“ЛИЧНИ ИНТЕРЕС ЈЕ ИЗНАД ПОШТЕЊА”

То је једно од преовлађујућих мишљења грађана када је нова власт најавила “борбу против корупције” после Петог октобра. Али чак 62 одсто испитаника веровало је да су корупција и подмићивање – дубоко у нашем менталитету, односно да је корупција нешто што је – морално неутрално. Подаци за 2007. годину указују на мало измењену слику корупције и односа према истој и грађана и оних који су били задужени за “оштру борбу против корупције”

Организација Транспарентност Србије објавила је на крају 2007. године резултате истраживања о корупцији у земљи.

-Србија је још у опасној зони високо корумпираних земаља, а политичке воље за борбу против корупције нема, један је од основних закључака ове организације. Владимир Гоати, председник Транспарентности је навео да је нешто урађено али мање него што се очекивало и могло. Странке, као најмоћнији чиниоци у свакој држави, кључни су актери корупције. У Србији има преко 400 партија што је највише у Европи, а од ступања на снагу Закона о финансирању политичких странака (2004. година) ни једна од тих партија није у потпуности испунила своје законске обавезе да у извештајима наведе ко су им донатори. Проблем је што због тога нису трпеле никакве санкције”.

Наиме, истраживања су показала да грађани сматрају да су у држави најкорумпираније управо политичке партије, па правосуђе и здравство, а најмање верске заједнице и комуналне службе.

Верица Бараћ, председница Савета за борбу против корупције коментарисала је ова истраживања и навела да су партије “ главни генератор јер су носиоци системске корупције и потпуно су отуђене од грађана и то је један вид партократије”.

На скали од један до пет(где пет означава – изузетно корумпиран) партије су добиле оцену – четири, здравство и правосуђе 3,8, полиција и образовање 3,6, медији и невладине организације 3,5. Према истраживању, сваки пети грађанин тврди да је платио мито да би добио неку услугу у јавној служби. Тако су грађани дали своје оцене о степену корумпираности у друштву на крају 2007. године.

Оно што ће свакако употпунити или заокружити слику стања када је корупција у питању јесу – упоредни подаци, односно посегнули смо за истраживањима која су објављена непосредно после политичких промена у Србији, дакле после Октобра 2000. године.

Само ћемо се мало подсетити амбијента у коме је, према просечним примањима од 80 (тада) немачких марака, Југословен био најсиромашнији у Европи. За сатницу рада добијао је 0,25 долара или 20 пута мање него просечни радник у Португалу у коме је тада била најнижа радна сатница у односу на земље Европске уније. Просечан Југословен за радни сат добијао је 27 пута мање него радник у Грчкој у којој је сат рада износио 7 долара, док је за сат рада просечни Немац добијао свих – 15 долара што је тада била најбоље плаћена сатница у Европи.

Са таквим стандардом, сналажење је био начин живљења или преживљавања целу једну деценију. Највише је било принуђено да се сналази градско становништво јер је чак половина живела испод егзистенцијалног минимума, док је стопа сиромаштва код сеоског становништва била чак четири пута мања, а само 15 одсто приградског становништва живело је на граници егзистенцијалног минимума током последње деценије прошлог века.

На почетку новог века Југославија је била истовремено и најкорумпиранија земља у Европи, а у свету је само Нигерија била корумпиранија.

Истраживања Института за друштвену теорију у Београду показала су тада да су грађани били једногласни у мишљењу да су најподмитљивији били царински службеници, па државни апарат, здравствени радници, полиција, па општински службеници. Исто то истраживање је, такође, показало да су се грађани навикли на подмићивање као на нешто “обично” - као саставни део понашања. Више од једне трећине испитаника сматрало је да је корупција нешто што је – морално неутрално и да у миту свако треба (мора) да учествује, а ако неће онда је или наиван или је толико сиромашан да нема да – подмити! Истовремено, 70 одсто грађана било је мишљења да је систем вредности драстично промењен током деведесетих година.

Центар за проучавање алтернатива пре осам година је на основу истраживања јавног мњења презентовао податке да грађани сматрају да је најкорумпиранији државни врх и то током целе последње деценије 20. века. Али исто тако, једна трећина грађана била је убеђена да ће промене уследити веома брзо са новом влашћу.

Тада је један испитаник дефинисао стање:”Корупција је злочин без жртава”. Међутим, да то није тако, сведоче стручњаци који би рекли да када су корумпирана званична лица у једној држави, тада су жртве управо најсиромашнији грађани те сиромашне државе. Корупција је та која прети да целу администрацију једне земље сведе на стање расула јер за метастазирање корупције у свим правцима друштвеног механизма. Оно чега су се плашили аналитичари друштва било је да ће економска елита, у којој су били и они који су стекли богатство кроз криминалне послове, имати главну полугу да уз себе привуче и неке нове политичаре. У којој се то мери догодило, тешко је рећи, али чињеница је да су многе афере заташкане, да није дошло до агресивног преиспитивања порекла имовине. Многи који су били на “црној листи” променили су боје са доласком бројне

Мића Поповић:Манипулација

подмићивање тада постаје свеобухватно. Где је корупција, ту је организовани криминал, а његова основна карактеристика је повезаност са олигархијом на власти.

За време санкција и изолације ових простора, крijумчарење је био један од начина да држава преживи. Преко ноћи су настајали бројни “бизнисмени” који су се енормно богатили. Вртели су се и обртали милиони разних валута, стандард грађана је рапидно падао, плате су постале мизерија и стицао се утисак да се за “ситне паре” могао (пот)купити било ко. Тако је створена атмосфера да људи лако гутају неке моралне дилеме, да се све мање”гаде”на било који начин зарађених пара. То је било идеално тло коалиције која је чинила нову власт. Они нису унели идеолошку лојалност већ – новац. Та је клима кочила годинама долазак страног капитала али је и стварала неповерење и срах пред приватизацијом. Са доласком нове власти – чак 70 одсто грађана Србије се изјаснило да подржава приватизацију али да се она обави “на поштен начин”. Али већ и тада, само 8 одсто испитаника је одговорило да би спремно и активно учествовало у променама. Остали су очекивали да то неко други за њих уради. Чекају и даље.

Ако је једна држава корумпирана до сржи, то значи да је у ствари пљачка легализована. Тако се губи систем знакова за препознавање ко је ту лопов, а ко је поштен. У време када је најављивана “оштра борба са корупцијом”, грађани су се изјашњавали да су за њих “ситни облици подмићивања сасвим легална појава (47 одсто). Било је то и време када је чак половина испитаних грађана у Срији рекла да оправдава шверц као механизам преживљавања, а 44 одсто да “лични интерес у тешким условима живота мора бити изнад поштења”. Оно што посебно забрињава је чињеница да смо у најављене друштвене реформе улазили у атмосфери у којој је чак 62 одсто испитаника сматрало да су корумпираност и подмићивање “дубоко у нашем менталитету”! Једна петина грађана Србије била је спремна дати мито зарад неког свог интереса, а чак 70 одсто би понудило мито за здравље неког из своје породице.

И, сада, кад упоредимо ова истраживања која датирају из времена кад је погибељни биланс деведесетих био већ иза грађана, а нова власт обећавала “одлучну и брзу борбу против корупције и криминала”, са истраживањима која су објављена на крају 2007. године – није тешко изнети закључак. Преузимање одговорности за сопствени живот је основ сваке промене, а посебно кад је реч о друштвима у транзицији. Међутим, пре седам година готово 90 одсто грађана је изјавило да није спремно да се посебно ангажује и да не верује у лични ангажман у контексту промена. Остављен је огроман простор да се коруптивни механизам изнова посложи или да се учесници - пресложе. Тако се и политичка борба (или да кажемо адекватније за ове просторе – политикантско надгорњавање) не ретко своди на сфере утицаја. А “систем спојених судова” функционише без стварне и озбиљне намере да буде контролисан и да се актери санкционишу. Клептократија поново деградира јавност и институције друштва. Медији манипулишу опсервацијама истурајући у први план могућност поновне “изолације” земље или “ванредног стања”. Немоћна је моћ већине која своју конфузију изражава инкопатибилним ставовима.

Индира Хаџагић

Sreda 13. februar

TEKSTILCI

Malo - malo pa u Tekstilnom kombinatu "Ljubiša Miodragović" neka - frka! Početak radne sedmice je bio burniji nego inače: usmeno traženje plate sa kraja prošle nedelje uz pretnju štrajkom proizvelo je – štrajk! O platama malo je ko razmišljao, a o štrajku, izgleda, još i manje. Neko je glasno izrekao misao: - "da stanemo" - i stvari su se otele kontroli!

Štrajk bez najave nije preporučljiv jer je njegova najava deo propisane procedure. Medjutim, i redovnost plata pa čak i njihova visina su deo neke procedure. Koja je, takodje, propisana.

I tako je deo rukovodstva dobio "zabranu" ulaska u fabriku. Uprkos tome što taj deo rukovodstva ima "ćagu" nad polovinom imovine nekada najvećeg prijepoljskog preduzeća. Jedan od članova konzorcijuma koji je kupio kombinat za 120.000 evra ostao je i bez automobila. Radnici nisu dozvolili ni da odveze auto iz kruga Kombinata!

Plate su, rekosmo, i u ovom slučaju osnovni uzrok nezadovoljstva. Ali, to nezadovoljstvo i sukobi suvlasnika iz konzorcijuma koji je kupio Kombinat, potresaju ovo preduzeće poslednjih meseci. Pljušte i krivične prijave, smene čelnika i tužbe, zabrane ulaska u fabriku i ko zna šta još. Donedavni direktor premešten je u predstavništvo u Beograd, finansijski direktor upućen na godišnji odmor!

Medjutim, decembarska proizvodnja od 58.000 kvadratnih metara tkanine je taman za još toliko manja od neophodne za poslovanje sa pozitivnom – nulom!

Ali, kako raditi i ostati normalan ako se od radnika nekadašnjeg giganta u velikoj Jugoslaviji srozaš na nivo neobavezujućeg šegrta u seoskom pogonu?!

AKCIJA: SVAKI DILER JE MASOVNI "KILLER"

KAKO REAGOVATI NA HEROIN?

Gotovo svi zavisnici o heroinu rekli su da je porodica imala šansu da ih spreči u njihovom pohodu prema teškoj zavisnosti jedino u prvoj godini konzumiranja heroina, odnosno u vreme kad se fizička i psihička zavisnost nije bitno razvila i postala dominantan činilac u njihovim životima. Niko, ili skoro niko, od zavisnika ne zna gotovo ništa reći o eventualnom mehanizmu koji su roditelji trebaju da upotrebe da bi decu istrgli iz heroinskog kruga, ali su gotovo svi složni oko vremenskog razdoblja u kojem se na njih još eventualno može uticati. Suprotno poprilično raširenom mišljenju roditelja kako je neko njihovoj deci podvalio ili „uvalio“ drogu, kako ih je neko na ovaj ili onaj način prisilio na konzumaciju droge, narkomani tvrde potpuno suprotno. Niko ih nije naterao na drogiranje, niko ih nije prevarom drogirao, oni su to sami hteli. Međutim, zloćudni marketing narkopodzemlja uspeo je većinu tih mladića i devojaka navesti da veruju kako im se od heroina neće dogoditi ništa loše, kako će se samo bolje osećati, srećnije i zadovoljnije. To je ono čto su ta deca i htela – postizanje većeg stepena sreće, zadovoljstva i smirenosti, a o zavisnosti ono što ona sa sobom nosi nisu ni razmičljali. Znali su, to su im rekli, da rizikuju i da se zavisnost događa svima koji se drogiraju heroinom, ali su suludo verovali, kako će baš oni vladati situacijom, da će moći da prestanu kad god to budu hteli. To je ona nesrećna karakterna osobina koju odgojem treba pokušati izbeći puno, puno pre – „ja sam genije, ja sam jači, bolji i pametniji od drugih. Ostali su budale pa se njima dešava zavisnost, ali meni ne.“

Zašto porodica ima šansu da sama ili uz relativno malu pomoć sa strane samo u prvoj godini konzumiranja heroina spreči razvoj teške zavisnostii u krajnjoj liniji gubljenje svakog kontakta sa sinom ili ćerkom? U toj prvoj godini dana, osoba, naime još uvek funkcioniše na dva

koloseka, u društvu koje ga neodoljivo privlači i čiji je osnovni smisao druženja droga i sve ostalo što ima veze sa drogom, i u „ostatku sveta“. Taj ostatak sveta čine porodica, škola, prijatelji koji nemaju veze sa drogom i „narkomanskim“ krugovima, nastavnici, momak ili devojka, radna sredina ukoliko je osoba zaposlena, i slično. U prvo vreme kontakt sa drogom ostvaruje se preko vikenda, povremeno, posle koncerta, na žurkama i, za razliku od uobičajenog okruženja koje funkcioniše uvek, stalno i redovno, prvih pola godine ili godinu dana kontakt sa drogom i krugom ljudi koji je imaju i konzumiraju obeležen je neredovnošću.

Retko je nekome drogu ponudila nepoznata osoba, prvog ponudioca svaki budući narkoman zna makar površno, iako nije retko da ga i dobro poznaje, da je to neko iz škole, neko iz komšiluka ili neko iz preduzeća ili šireg „fan kluba“ neke muzičke zvezde ili sportskog kluba. Mnogi mladići i devojke imaju strah od igle, užasava ih pomisao na špric koji treba zabosti u venu.

Naredni broj: Kako prepoznati testirati zavisnika

Dileri droge iz Novog Pazara sve češće obleću Sjenicu

U besnim kolima nude drogu

- Iako u Sjenici ima mnogo bede, a privredni razvoj odavno stagnira, ova sredina je prilicno zdrava po pitanju narkomanije. Do sada smo registrovali samo troje uzivalaca droge – kaže za “Polimlje” dr Hivzo Gašanin direktor sjeničkog Doma zdravlja.

RACIJOM NA NARKOMANE

U sjeničkoj policiji kažu da prave vanredne racije po kafićima kako bi sprečili da dileri iz Novog Pazara otpočnu svoj prljavi posao. Preduzimaju se i rigorozne kontrole vozila sa novopazarskim registarskim brojem. Kao prepreka narkomaniji je i uvođenje školskih policajaca u srednjim školama. H.

Dr Gašanin se boji dilera iz obliznjeg Novog Pazara koji sve češće dolaze u Sjenicu sa ciljem da prošire “tržište”. Za sada ne uspevaju da uvuku mlade u narkomanski pakao jer je Sjenica mala sredina, koja se zlu odupire tradicionalnim metodama – svi se znaju I svi se brane!

Teško je zaključiti koliko će mala Sjenica odolevati pošasti opijata, jer loše stanje u privredi i opšta nemastina idu na ruku širenju bolesti zavisnosti.

Znamo da sa bedom ide zlo narkomanije. Zabrinjavajuće je što mladi koriste tablete i ulaze u fazu tabletomanije – kaže dr Gašanin.

Mladi tako koriste „trodone“, „kafetine“ sa energetskim napicima. Lekari zato krive i roditelje jer ne znaju gde im deca izlaze, kada se vraćaju i u kakvom se stanju vraćaju. Kada roditeljima saopstim da im dete koristi tablete sa alkoholom ili puši marihuanu, oni se ljute. A potrebno je da udružimo snage i dete otrgnemo od zla - kaže ovaj neuropsihijatar

Dr Gašanin smatra da je povećan broj tabletomana u Sjenici povećala anarhija u društvu i u samoj lokalnoj vlasti.

Mladi u Sjenici nemaju gde da zabavljaju. Nemaju Dom kulture, biblioteku, bioskop. Mladi nemaju gde da se bave sportom. Zima traje više meseci, a sportske hale nema.

D.H

АНКЕТА: ДА ЛИ ЈЕ ПРИЈЕПОЉЕ ЧИСТ ГРАД

КАЗНЕ ИЛИ ЕДУКАЦИЈА?

Екологија и очување животне средине су проблеми са којим се суочавају многе високоразвијене земље у свету, па је та област разлог многих полемика и расправа у циљу решавања проблема. Нажалост, ми нити смо развијена земља, нити имамо довољно развијену свест о важности очувања човекове околине, па се овај проблем још увек налази на маргинама.

Људска небрига приметна је и у нашем граду, који је не тако давно био један од најчистијих градова на простору бивше Југославије. Суд и мишљење о овм проблему дали су наши суграђани.

ХАНЕФИЈА ШЕХОВИЋ

Ја сам задовољан чистоћом града. Мислим да је Пријепоље у односу на друге, један од чистијих градова у Србији. Град се чисти редовно, а ни грађани не прљају много. И даље је ово најчиситији град. Па, ако упоредим реке Србије са нашим Лимом и ту смо у предности.

ДАНИЦА СРЕДОЈЕВИЋ

Кад се сетим како је Пријепоље некад био диван и чист град... Нажалост, није више. Јесу криви грађани, али криви и комуналце. Чисте само по средини, а неке улице се уопште не чисте.

МИНКА ДЕВОВИЋ

За нечистоћу у граду највише кривим Комунално предузеће. Живим у улици Рајка Дивца. Редовно плаћамо комуналне услуге, а немамо ни контејнере, већ канте које се не празне редовно, па смеће разносе пси и мачке. За ово што они раде, цене услуга су превисоке. Обраћали смо Комуналном, али се наш проблем игнорише. Размишљамо да пишемо петицију, али не знамо да ли ће нам то нешто помоћи.

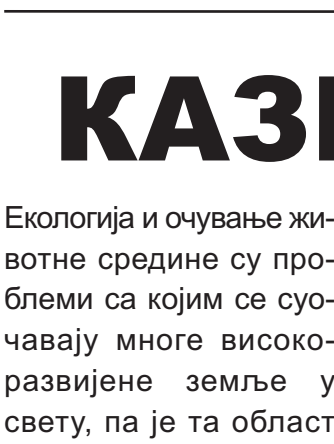

МИЛЕНКО ЧОЛОВИЋ

Сви би могли да се побринемо за овај проблем. Једино би тада смећа било мање. Тешко је очистити оно што ми грађани запрљамо. На сваком кораку ничу вештачке депоније. Зар треба неко да иде за нама и чисти? Док се ово питање не реши у главама људи, проблем ће увек постојати.

МОМЧИЛО МОСУРОВИЋ

Највише примедби имам на плакате. Избори су прошли, а град је и даље облепљен и то нико не склања. Није наш град баш толико прљав. Треба видети и друге градове. Мада, морам признати да има доста депонија. Реке су нам прљаве, а могли би са малим улагањем од Лима направити купалиште. Неке грађане би требало преваспитати. Јесу цене комуналних услуга доста високе, али мислим да комуналци солидно обављају свој посао.

ИСКО ЉУХАР

Оно Пријепоље некад и ово сад не може да се пореди. Мислим да је Пријепоље сада једно од најпрљавијих градова у Србији. Многе људске вредности су изгубљене протеклих година, немамо културу понашања. Пре пар година сам доживео непријатност у Пољској. Бацио сам пикавац на улицу, а један дечак га је узео и вратио ми га. Рече, ово је ваше господине. Било ми је страшно непријатно, али сам научио лекцију. Људе само треба ударити по џепу, то је једини начин да се проблем реши.

ДАНИЦА ПОПАДИЋ

Пријепоље је некад био чист град. Није више. Само су грађани криви. Имамо инжењера хортикултуре коме није тешко да засуче рукаве и све физичке послове ради упоредо са радницима. Ни то не умемо да ценимо. Имала сам прилику да видим како станари бацају смеће са терасе, тешко им да га одложе у контејнер! Обале Милешевке, од Болнице, су катастрофа. Део поред железничке станице, такође. А ту је магистрални пут, па ко год прође види наш немар. Новчане казне… и проблем ће врло брзо бити решен!

СЛАВКО ДИВАЦ

Није чисто. Комуналци би требало више рачуна да поведу о томе, а и грађани. Мало се прича о овом проблему, мада примећујем у последње време да се екологија све више помиње. Ваљда ће то ући у уши грађана и на неки начин нас едуковати. А може и едукација кроз казне. Ето, могли би да се похвалимо да смо добро решили питање обалоутврда Лима, али погледајте како је корито Лима прљаво. Морамо мењати наше навике.

Ј.Бегановић

Četvrtak 14. februar

SINDIKAT

Šta se, zapravo, dogadja sa sindikalnim pokretom u ovoj zemlji koja je deceniju već u tranziciji? I koja će, sve su prilike, u tranziciji biti bar još neko vreme. Sve dok se ne provetre memljive sobe, podrumi i magaze ideologa "Srbije ni na istoku a vala ni na zapadu"!

Sindikat je, setimo se, jedno vreme bio na zubu javnosti koja se sprdala njegovim angažovanjem da obezbedi radnicima, tj, članstvu, brašno, ulje ili šećer. Polutke, toalet papir, jabuke iz Rumunije...Ista ona javnost koja je hrlila da stane u red i uredno preuzme sledovanje, pravila je neukusne viceve na račun istog tog Sindikata.

...A onda je, valjda i zbog toga što je sindikalna aktivnost na Zapadu ka kome smo, uz neizbežnu škripu, lomljavu i detonacije, nekako zaokrenuli brod zvani "Srbija ni na istoku a vala ni na zapadu", počela epidemija sindikalnog pokreta. U stvari, bila je to epidemija sindikalnog rukovodstva. Članstvo je i onako već bilo sludjeno dešavanjima. Nicali su sindikati koji su se već imenom odredjivali prema vlasti: te zavisni, te nezavisni, te samostalni te jedinstveni, te solidarni...Što se više osipalo potencijalno članstvo, to su razni sindikati postajali sve brojniji. Imali smo i sindikalne aktiviste koji su do podne radili za jedan, popodne za drugi sindikat, a u večernjim satima – za sebe!

Od svega je ostao ...privid. Imamo sindikate, ambijent je kao stvoren za sindikalnu borbu, ali se prema sindikatima država i dalje odnosi – posprdno! Uprimo prstom u slučaj koji je sudski raspleten na način kako je sindikat tražio?

Nema ga. Slučaja.

Lako se može desiti da nema ni - prsta!

ПРОГРАМ ДОСТИГНУЋА МЛАДИХ

ЂАЦИ - ПРИВАТНИ ПРЕДУЗЕТНИЦИ

Под покровитељством USAID у уторак 12. фебруара је са општином Пријепоље потписан Споразум о реализацији Програма за економску сигурност и достигнућа младих. Потписе на Споразум ставили Мајкл Пилсбери, директор Програма и Сенад Луиновић, потпредседник општине Пријепоље.

Под покровитељством USAID програма за Економску сигурност и достигнућа младих у Србији (Junior Ashivement & Enterprises у Србији –JAS), у уторак је са општином Пријепоље потписан Споразум, којим је формализована подршка локалне самоуправе у реализацији друге фазе програма Достигнућа младих у три средње школе у нашој општини. Потпис на овај Споразум ставили су Мајкл Пилсбери, директор Програма и Сенад Луиновић, потпредседник општине Пријепоље. Скупу који је одржан поводом тога, присуствовали су предствници општине Пријепоље, USAID-овог Програма за економску сигурност, директори школа и представници приватних предузећа из наше општине.

Потписивање овог документа између локалне самоуправе и JAS-а подразумева дефинисање подршке локалних актера реализацији пројекта, где је посебан акценат стављен на учешће приватних предузетника у нашој општини, који су дали пуну подршку реализацији програма.

Циљ пројекта је промовисање вредности предузетништва и разумевање бизниса међу младима. Пројектом је, осим општине Пријепоље, обухваћено још шест општина у Србији: Бујановац, Прешево, Медвеђа, Краљево, Куршумлија и Нови Пазар.

Говорећи о значају и циљевима Програма, Мајкл Пилсбери, је рекао да ће USAID и у овој години подржати пројекте који ће помоћи јачању економског развоја општине и њеног туристичког потенцијала.

- Програм Економске сигурности USAID, помаже предузећима да се развијају и освајају нова тржишта. Подржавамо оне предузетнике који тек започињу свој бизнис, а и оне који имају тенденцију развоја и отварања нових радних

места. Стопа незапослености у Србији је значајно већа него предходних година, а овај програм чији смо Споразум потписали, омогућиће младима да пронађу пут ка бржем осамостаљивању. Искустава других земаља, у којима је спроведен овај Програм, говоре да ученици који су учествовали у њему имају више шанси да оснују своје предузеће и започну сопствени бизнис. Као додатак програма Достигнућа младих, USAID ће и у овој години наставити да подржава приватне предузетнике. Желимо да помогнемо бржем економском развоју Пријепоља, као и развоју туристичког потенцијала у општине. Пре неколико месеци, организовали смо студијско путовање за један број представника Туристичке организације Пријепоља, на ком су имали прилику да стекну нова знања из овог сектора и размене искуста са колегама из Србије. Након овог путовања, оспособљена је радна група која има за циљ да промовише туристичке ресурсе у општини Пријепоље. Програм Економске сигурности биће покровитељ представницима Туристичког сектора из Пријепоља на Сајму туризма који ће се наредног месеца одржати у Београду, рекао је Мајкл Пилсбери.

Сенад Луиновић, потпредседник Општине, захвалио се представницима USAID, истичући важност потписаног Споразума који омогућава одређеном броју младих стицање знања о предузетништву и бизнису што ће им користити у даљем раду. Велики значај за реализацију пројекта, истакао је Луиновић, имају приватни предузетници који су умели да препознају вредност Програма.

- Њихово улагање у едукацију и образовање завршних разреда ученика средњих школа ће верујем, у скорој будућности користити и њима, јер ће ови млади људи након обуке, кроз израду бизнис програма, својим знањем, искуством и новим идејама, дати свој допринос управо оним предузетницима који подржавају овај пројекат, рекао је Луиновић.

Програм Достигнућа младих кроз практични рад учи ђаке како да покрену и воде сопствену фирму и афирмишу је на тржишту. Пројекат предвиђа формирање најмање једне "учиоричке компаније" по школи.

- Имајући у виду да средњошколци у Србији немају могућност да кроз редовну наставу у школама стекну посебна знања и вештине које се данас траже на тржишту рада, образовни програм младих ће им омогућити да науче нешто више о предузетништву као могућем пословном опредељењу. Кроз предавања и интерактивне радионице млади ће имати прилику да се упознају са основним вештинама које су у складу са захтевима данашњег тржишта. У почетку смо планирали да овим програмом обухватимо 40 ученика из Пријепоља, али због великог интересовања омогућили смо едукацију за још двадесет ученика, нагласила је Ирена Комазец, менаџер Програма.

USAID програм за Економску сигурност, кроз партнерство са JAS-ом, има за циљ да током ове школске године, унапреди предузетничке вештине најмање 400 средњошколаца из Србије. Кроз обуку је прошло и 37 наставника, међу њима и шест из наше општине. Након обуке сви су добили сертификате за вођење наставног програма достигнућа младих у својим школама. Рад са младима и инвестирање у њихово образовање и предузетниучке вештине, један је од главних приоритета USAID програма за економску сигурност.

Ј. Бегановић

IZ NEŠTO MLAĐEG UGLA

SEMAFOR

Crveno svijetlo. Mahnitluk, koga ni godine provedene u bjezanju od same sebe ne zaustavishe, natjera stariju ženu ravne crne kose da ipak predje ulicu. Ili sam ja toliko inertan i ohol da ne dam mom mahnitluku da me pobjedi? Ona je prešla ulicu tršeći, drhtavih ramena, treptavih očiju od buke i škripe vozila koja joj prolaze tik pred njenih bokova. Ne, ta starica nigdje nije žurila. Prešla je pješački prelaz i pogledala me začuđeno. Začuđeno jer ja još stojim. Zuto svijetlo. Ja još stojim. Starici ništa nije jasno. Ona ne osjeća težinu krompira i prase koja vuče njene slabašne ruke bliže žemlji. Na tren, njena vrijednoća i rano ustajanje sa sabaha, zarad kupovine svježeg povrća na nekoj pijačetini još nedovoljno uzegloj od mirisa sira i kajmaka gubi smisao. Ona se čudi jer ja čekam – zeleno svijetlo.

Prelazim ulicu, svjestan činjenice da je veća vjerovatnoća da me auto udari u takvoj, dozvoljenoj situaciji. Vjetar mi zamalo skide kapu sa glave u kojoj poče josh jedna epizoda iz ciklusa „Kritike praktičnog uma“...

Ljudi su težak hajvan. Da li je iščezla potreba za vođom krda zbog navike na čobane i par pasa čuvara, ne bih umio kasti. Elem, na stvari koje su vazdi bile izgovor za tuge i plač silovanih majki nad obezglavljenim leševima svojih najmilijih, ti ljudi, taj teški hajvan ne obraćaju pažnju. Da raščistimo, govorim o jeziku kao identitetu, kulturnom nasleđu i poteškome bremenu jednovremeno. Vazda li je bio bolji onaj sundjer koji apsorbuje bolje nego što upija. Vazda se među ljudima više doima onaj koji aprkosimira a ne onaj koji zanemaruje. I onda, drzne li se iko od nas, da i pomisli koliko se čovjek u stvari osjeca odvaznim i nadmoćnim kada zanemaruje? Da bi zanemarili nešto, neku veličinu, potrebno je da neke druge veličine bude jako mnogo, a opet čovjek odlučuje i o tome umnogome. Da li se i ljudi mogu smatrati veličinom? Haman, haman, gordog li kadije, a ni sebi ne umije presuditi no pita drugoga što mu je ćinjet.

Opstajanje. Hajde pogledaj u sebe i reci, majčin sine iskreno, koliko ti je bitno. Koliko smrdljivih tragova i koraka si otšetao da bi tako oholo mogao reci DA! Ja postojim! Ili bliže, Ja opstajem! Đizgije ce uvijek pričati o moralu, lopovi o pravdi, duhandžije o bitnosti ne duhanjenja, a tebi moj vrli ahbabe šta tebi ostade? Obraza ulijepljenog od krmeljina, pokušaćeš osjtetiti topline Sunca i dobro je ako je osjetiš, gazeći gordo ili manje ponostio kroz ove pale i bolesne anđele. Gordo ali oprezno, jer nisu svi andjeli isti.

Ponekad, ponekad mi zatreba jedan tako sićušan iskorak, jedan maleni skok, ne veći od trzaja latice bijelog liljana kada sa njega padne kap jutarnje rose. Iskorak koji ce, poput ovom cvijetu, donijeti olakšanje i svežinu, ali opet ne previše dugu, jer oholost nas motri i napada onda kada nam je najslađe. Tada najviše vrijeđamo druge oko sebe. Ne može se insan ni hašlaminog behara nagledati, a da se ne rastuži njegovom skorom opadanju. A opet, slađe li su hašlame ili behar?

I hiljadu života da insan odživi, malo bi mu bilo da stane sa pisanjem. To je dobro. Dobro, ili samo još jedna forma nacitiranije latinske izreke koju bi nam rekli roditelji, onda kada više ne umiju reći išta toliko snažno a opet i toliko brizno i nadežno, da nas oshamari i toplo zagrli u isti mah – *Carpe diem quam minimum credula postero*. Rekneš i ostaneš živ. Sramota te jer to nisi doživio a opet većma ako jesi. Prošlost je bila, lijepih hurmi je donijela, slatkog mlijeka i proljetnje have. Budućnost ih možda opet donese, a ako ne, uvijek se možemo opustiti uz Vivaldija ili nešto skromnijeg Yann Tiersena i tako na tren sebi dati moć zanemarivanja. Ali kad i to prodje shvati insan da sve što ima to je baš u ovom momentu. Samo ce se licemjer sjetiti i Boga i razgoračenih očiju ce gledati u nebo, nesvjesan da je on bio tu pored njega, oduvijek...

Demagozi sa svih strana. Djeca željna minuta slave i TV kamera. Djeca u rukama onih koji ni u svoju riječ i viziju ne vjeruju. Onih kojima si iznimno bitan jednom (u Srbiji sigurno dva puta još nekih XY godina) u četiri godine a ostalo vrijeme se mozeš igrati skrivanja ili zmurke sa prvim komšijom deverajući za kojeg li je on. Zečjim ušima osluškujući volju djelioca karata, nadati se da tebe zapadne ona prava karta – koja odlaze do daljnjeg. A svaki put ih lijepo izmiješaju, špil je malko dotrajao ali dako se i mi naučimo igrati. Ako ništa, a ono da bar počnemo nositi duze pantalone, ispod članka i majice sa dugim rukavima, jer se u njima lakshe skrivaju asovi...

Rahat li su ljudi bili bez semafora? Bilo bi kranje drsko da se opet upitam – ili nisu?

"Dead Man"
Polimlje.info bLog

Čekajući Premijeroa

Opet ”čekamo u redu” i po ko zna koji put se pitamo koga,šta,šta se to zapravo dešava.Ovog puta ne čekamo Svet,ne čekamo druge.Lopta je u našem posedu a gol je prazan, treba je samo elegantno proslediti(potpisati) u mrežu,ali ni to nije dovoljno,na žalost i na štetu(ogromnu). Nepisano pravilo je da posle promašenih prilika sledi ”kazna”.

Poznato je da politiku ne vode najbolji,kažu: oni tamo brzo ”sagore”,ali da je vode najnesposobniji(ili se samo prave naivni) je nepobitan slučaj u zemlji Srbiji.

Patološka neodgovornost ljudi na najodgovornijim pozicijama u državi dovodi do ispoljavanje neopisive količine iracionalnosti i jednog opšteg osećaja depresije,autistike,mlitavosti i bezvoljnosti u celom društvu.Ovako neodgovorno ponašanje ”vrha” u vezi ključnih pitanja čini da se i oni najnezainteresovaniji i najmladji zainteresuju i da umesto lepših stvari pričaju o samovolji kao vrlo bitnom i važnom(ne i dobrom) sredstvu u krojenju srpske politike s početka 10-ih godina 21.veka.

Postavlja se pitanje trebamo li mi Evropi ili ona nama?Činjenica je da je sada nama Evropa potrebnija nego mi njoj. Razlozi su nebrojeni.Ako se ima u vidu da je samo 7 posto mladih izašlo iz zemlje mislim da je jasno kolika je urgentnost i bitnost momenta i koliko je važno da ne propuštamo šanse olako.U Evropi se znaju pravila igre,ko izneveri do zadnjih granica partnerske tolerancije gubi poverenje i biva propisno sankcionisan.

Treba li dopustiti da zbog mitova prošlosti i davno svršenih,toliko nebitnih za budućnost, dogadjaja trpi celo društvo a najviše mladi? Dobro je poznata stvar da se u prošlosti ne živi,a na ”nama” je da li ćemo biti mudri i okrenuti se boljem životu,putovanjima,interakciji sa drugim narodima Evrope ili ćemo promašenim idealizacijama mitova prošlosti krčiti sebi put bez povratka. *P.M.*

TREĆI INTERNACIONALNI SKUP IZVIĐAČA

PRIJATEĽSTVA BEZ GRANICA

На Трећем интернационалном скупу извиђача који је средином јануара одржан у Уједињеним Арапским Емиратима, учествовало деведесет земаља. Србију представљао Едо Садиковић, члан Одреда извиђача “Бошко Буха” у Пријепољу.

На Трећем интернационалном скупу извиђача који је од 17 до 23. јануара одржан у Шарџи у Уједињеним Арапским Емиратима, учешће је узело 140 представника из 90 земаља. Србију је представљао Пријепољац Едо Садиковић, члан Одреда извиђача “Бошко Буха”. За по једног представника из сваке земље учешће и боравак је финансирао владар Шарџе, др. Султан Бин Мухамед ал Касими.

Кроз предавања и радионице на скупу су обрађиване теме о проблемима и несрећама узрокованим људским фактором, природним катастрофама и социјалном помоћи. Предавачи су били представници Светске здравствене организације, Црвеног крста, челници Светске скаутске канцеларије из Женеве, као и предствници земље домаћина.

- Скуп се пре свега бавио хуманитарним акцијама у којима су извиђачи, пружајући помоћ угроженима, дали свој допринос. За учеснике скупа била су организована предавања о цивилној одбрани, а кроз радионице смо учили како да свој одред или извиђачку организацију припремимо и ангажујемо у пружању помоћи у случају евентуалне несреће. За мене је изненађујући податак био да у Бангладешу, који има око сто хиљада извиђача, више од половине учествује у хуманитарном раду и пружању помоћи онима којима је у одређеним ситуацијама неопходна. Када су поплаве и земљотреси задесили ову земљу, скаути су

помагали у евакуацији грађана, што је на скупу и филмски презентовано, рекао нам је Едо Садиковић.

Поред радних активности, за учеснике су организовани занимљиви излети, обиласци и посете. Посета најпознатијем Зоо врту у Арабији, тродневни боравак у Дубаију, посета Абу Дабију, џип авантура у пустињи, јахање на камилама, одржавање турнира у фудбалу између континената, само су неке од слободних активности које су за своје госте организовали домаћини.

Скаути деведесет земаља учесница, имали су прилику да на интернационалној вечери, националним симболима, храном, одећом и другим карактеристичним детаљима из живота и културе, представе своју земљу.

- Сваки учесник је понео незаборавне утиске. Вероватно ће свима у сећању трајно остати доживљаји са фудбалског терена, када у тиму са Естонцем, Норвежанином, Грком, покушаш да надиграш пребрзог Камерунца, Еквадорца или Непалца. Памтиће се и обедовање за столом које је трајало много дуже него је било планирано. Наиме, сви смо појединачно током обеда, морали да испричамо о обичајима и опишемо јеловник своје земље, а за то је требало времена. Током боравка склопили смо многа пријатељства, разменили адресе и доживели незаборавно искуство. Ово учешће је значајно за Србију коју сам представљао, али и за Одред извиђача “Бошко Буха”, каже Едо Садиковић.

Ј. Бегановић

ТРН У ЗДРАВУ НОГУ

(„Санџак одлучио“, Полимље број 2286, 8. фебруар 2008.)

Читаоци Полимља су до сада били навикнути да „Полимље“ буде гласило свих грађана општине Пријепоље, због чега као успешан лист бележи 76 година постојања.

Последњи број „Полимља“, са чланком „Санџак одлучио“, извесног А.М. био је изненађење за укупну јавност ове општине. Аутор поменутог текста, желећи наводно да јавност Пријепоља и председника Србије обавести да су Пријепоље и суседне општине дале подршку Тадићу захваљујући којој је победио на председничким изборима (ваљда је победио гласовима грађана из целе Србије, јер шта би било да за њега нису гласали у Београду, Новом Саду, Ваљеву, Ужицу, Апатину...), крајње срачунато, тенденциозно и политички непромишљно промовише фантомске границе некаквог Санџака. Та вест упућена Тадићу и јавности нам личи на луксузно упакован динамит са црвеном машницом који треба да „експлодира“ у руци оног ко то прочита, а окидач се налази у рукама „Полимља“ и аутора текста. Очигледно аутор (ни)је водио рачуна о могућим последицама такве „експлозије“.

Порука је, безмало, политички веома опасна.

Пласирајући је у тренутку када се цела Србија и добронамерни део света упиње да очува уставни поредак ове земље, „Полимље“ црта границе нове територије која је јасно обележена на начин како се исцртавају државне границе?!

Такве опсервације, макар биле и појединачне, дубоко су узнемириле, уверени смо, све грађане ове и суседних општина због тога што се провидно и срачунато користи тренутак да се започне са „косовизацијом“ ових простора. Цртањем таквих граница са: Србијом, Косовом и Црном Гором директно се јуриша на целовитост и уставни поредак Србије чиме се Пријепоље и суседне општине гурају у посебну област коју би промотер оваквог чланка и територије назвао Санџаком. Таквим чином афирмишу се аспирације и према територији суседне државе Црне Горе чије се општине потезом пера бришу из састава те државе.

С друге стране, „Полимље“ је овом мапом прво у свету признало самосталност Косова које је изузето из граница Србије и које се, по замисли аутора с једне стране граничи са тим, како га назва, Санџаком, са друге је Србија а Црна Гора је трећи „сусед“ .Као одговорна политичка партија Социјалдемократија – Општински одбор Пријепоље најоштрије осуђује такве провокације и очекује од тужилаштва Србије да реагује адекватно.

У Пријепољу, 13.2. 2008
ОО Социјалдемократија
Будимир Тешевић

Објашњење

Ilustracija za članak „Sandžak odlučio“, Polimlje br. 2286 do koje smo došli pretragom za slikama sa ključnom reči "sandzak", preuzeta je sa internet sajta http://www.bihor-petnica.com/Sandzak-Karakteristike.htm, i greškom objavljena bez potpisa, što je kod jednog broja čitalaca moglo izazvati neželjene reakcije. Granice prikazane na slici nikako nisu administrativne niti je slika objavljena sa bilo kakvom težnjom da one takve i postanu.

Polimlje.

КО НАРУШАВА РЕД НА ГРОБЉУ «КОСОВАЦ»?

Тешка је и сама помисао о овоме писати, шта рећи о људима који ту раде и о њиховој одговорности сем то да су неодговорни, да посао и пропусте у њему сваљују један на другог. Ево о чему се ради.

На градском муслиманском гробљу «Косовац» не зна се никакав ред. За ово гробље одговорна је Исламска заједница али они који тамо раде не воде рачуна о томе где ће се ко упопати, односно укопавају где кога стигну! Лично сам имала такав проблем, јер на гробљу “Косовац” почивају моји најмилији и сви су укопани једни поред других, једино слободно место поред моје мајке је мој отац резервисао за себе. Кажем, резервисао, јер купити парцелу је код наше Исламске заједнице немогуће, кажу, такве услуге не врше. Онда смо ми, као и већина других људи, обележили то слободно место и усмено их замолили да се место сачува, што њима ништа није значило и спречавало их да на исто укопају неког другог. То се десило ових дана када сам случајно видела да се копа мезар на месту које смо били договорили да сачувају.

Видевши то отишла сам у Исламску заједницу где сам затекла хоџе Надира Дацића и Рифата Плојовића и радника Исламске заједнице Мевлудина Трмчића и питала како је то могуће и зашто су то дозволили ?! Е, ту је и мом стрпљењу био крај, почела сам да плачем и тражила да прекину копање, рекла сам да је мој отац имао жељу да се укопа ту, поред моје мајке, и да му је то последња жеља јер је стар и болестан и, с обзиром на болест, дани су му одбројани. Никог од њих присутних се то није тицало, још су ми рекли да ни за то немају никакву одговорност и да је то место одабрала ожалошћена породица, на шта сам ја са чуђењем питала – ко је ту одговоран, Исламска заједница или породица?! Нико ништа није говорио, сви присутни су покушавали да ме смире, па ми је и запослени у Исламској заједници на крају рекао да одем на гробље и поразговарам са копачима и евентуално са неким од ожалошћених да се копа негде друго!! “Да поразговарам са породицом умрлог?” Страшно! Па мислите да је њима у овим тешким тренуцима потребно да расправљају са мном о укопу!? Апсурд!

Али, кад сам стигла на гробље ту се прича мења. Од копача, који узгред речено само обављају оно што им се каже, сам сазнала да је на гробље долазио хоџа Надир Дацић и да је дао предлог да се ту копа. Да споменем и то да се исти тај хоџа јако добро познаје са мојим оцем. Од толиког шока нисам могла да дођем себи. Очигледно је да су сви покушавали да са себе скину кривицу пребацујући је један на другог и да тако умире своју савест, наравно ако је уопште и имају! Остала сам још неко време на гробљу и плакала, била сам беспомоћна. Размишљала сам о томе како се само на нашем гробљу такве ствари могу дешавати и да за то треба неко да сноси одговорност, а не да раде како се коме прохте јер већину ствари које раде иду само на штету грађана, Муслимана. Ако Исламска заједница и хоџе нису одговорни за то, онда ко је ??

И тако сад остаје и мени да живим са сазнањем да се мом оцу неће испунити последња жеља! Једино бих волела да знам зашто је само на нашем гробљу тако, а за све одговорне једино што могу рећи је, СРАМ ВАС БИЛО

Есма Исовић
ул. Радојице Мићевића
Пријепоље

POSLOVNE VESTI

Novi Sad, 07.02.2008.godine

• WESTERN UNION i Eki Transfers dodelili nagrade za kvalitet poslovnim jedinicama METALS-BANKE u Prijepolju i Srpskoj Crnji

Svake godine Eki Transfers, WU agent za Srbiju, realizuje “Staff incentive program” u cilju unapređenja usluge. Ovim programom Western Union i Eki Tranfers nagrađuje najbolje lokacije banke posmatrano sa aspekta:

•broja isplaćenih transakcija
•izgleda same lokacije i obeleženost WU reklamnim materijalom
•ljubaznosti i profesionalizma u obavljanju posla.

U okviru METALS-BANKE AD Novi Sad, nagrađene su sledeće lokacije:
•Filijala PRIJEPOLJE - Nijazije Mustajbegovića 15
•Ekspozitura SRPSKA CRNJA - Partizanska 45

Tim povodom je u sedištu Banke održana svečanost kojoj su prisustvovali predstavnici Western Uniona, menadžmenta banke i nagrađenih lokacija.

U protekloj 2007. godini u objektima METALS-BANKE došlo je do značajnog rasta obima transakcija ostvarenih korišćenjem servisa WESTERN UNIONA (u proseku 104,82%), što je jednim delom rezultat širenja poslovne mreže banke, koja broji 105 poslovnica i posluje u više od 50 mesta širom Srbije. Drugi razlog leži u činjenici da se za ovaj vid transfera novca odlučuje sve veći broj građana, što je sasvim očekivano, s obzirom da je WESTERN UNION vodeći svetski sistem za elektronski transfer novca, prisutan u preko 200 zemalja i teritorija, na preko 280.000 lokacija.

METALS-BANKA nudi ovu uslugu na 62 lokacije, a njene osnovne karakteristike su: **BRZINA, SIGURNOST I POVERENJE.**

Direkcija za marketing i korporativne komunikacije Metals Banka

Jedan dan sa djacima pešacima

DO ŠKOLE I NAZAD TRI SATA HODA

Prvo februarsko jutro osvanulo je bez padavina, ali prohladno. Tek se razdanilo.Magla sa Potpećkog jezera diže se prema Bjelčkovici kao da se trudi da nam malo pomrsi račune. Za vašeg izveštača ovo putovanje je prava avatura. Za četiri djaka pešaka Nevenu Dromnjaković, Mihajla Pušicu, Vesnu Raković i najmladjeg Iliju Vujkovića i njihovu učiteljicu Gocu Dujović, svakodnevni posao i obaveza.

Do Druglića sa učiteljicom Gocom iz Priboja stižem autobusom koji produžava za Beograd . Rano je. Tek pola sedam. Na stanici kroz maglu, i jutro koje se otima od noći , čekaju nas Nevena i Ilija .Veseli sa osmesima koji plene. Oni ovde svako jutro čekaju učiteljicu iz Priboja koja sa njima i još dva djaka svakog dana prepešači sat i po u jednom pravcu do škole u selu Čelice. Kod Mihajlove kuće ,obuvamo čizme za put . Gumenjaci i vunene čarape su najbolji za ovaj teren .Ilija je prvi razred, Nevena i Mihajlo treći a Vesna četvri razred. Još uvek nismo kompletni. Vesnu koja stiže iz Ravnina, „pokupićemo „ iznad baba Smiljine kuće .

Nema jutarnjeg „kenjkanja „ .Svi su veseli i spremni za priču i smeh . Mihajlo nam priča da voli školu i da mu učenje nije teško, ali ne voli da pešači.

Teško mi je kad idem u školu . Sve uzbro. Ali kad se vraćam, brže dodjem, jer je nizbro, filozofski objašnjava ovaj dečak čije šale su nas uz put zasmejavale.

Ilija je najmladji i najćutljiviji, ali nam zato Nevena u ime svih objašnjava da samo zbog učiteljice pešačenje im ne pada toliko teško .Ova plavokosa devojčica, sa šnalicama i trakicama u kosi,koje kako kažu njeni drugari često gubi uz put , ali ih ponovo nadju ,negde na kamenu ili grani ,jer ovim putem retko ko i prolazi , priča da učiteljicu vole zato što ih uči lepom ponašanju ,što pazi da ne nazebu i da se ne povrede. A za našu učiteljicu i pesmu smo napisali. I recituje nam uz put .

Nevena, Mihajlo, Ilija i Vesna sa svojom učiteljicom Gocom svakog dana prepešače po tri sata

Svakog radnog dana
Putem od kuće do škole
Ide sa svoja četiri djaka
Koji je mnogo vole

Putem se igramo i smejemo
Pričamo o raznim stvarima
Da li smo umorni
i promrzli
Učiteljicu najviše zanima .

Na času se ne okrećemo
I ne ometamo drugu decu
Jer više ćemo znati
Slušajući učiteljicu.

Mihajlo šeretski dodaje. Nezgodno je ovo pešačenje, ne može ništa da se prepiše. Zašto, pitam? I opet filozofski odgovor . Pa gde ću da stavim svesku ? A tu je i učiteljica . I opet veseli dečji smeh koji leči i zaboravljamo da nas čeka još dosta pešačenja. A sve „ k'o uz nos „.

Učiteljica Goca dodaje da nema potrebe da se prepisuje. Svi su odlični djaci .

Postoji neka predrasuda o djacima koji dolaze iz seoskih škola. Ali, ja se trudim da ova deca kada završe ovde četvrti razred i krenu u školu na Banju ili u neku od gradskih škola se ne zastide. Ni ja ni oni. I dalje, su odlični djaci i osvajaju nagrade na takmičenjima. Kod ovako mešovitih razreda, teško je organizovati nastavu. Trudim se da za sve učenike bude zanimljiva .Nemoguće je da se rade svi teški predmeti tokom cele nastave .Radimo naprimer matematiku i kada osetim da su se deca umorila i da im koncentracija popušta ,napravimo pauzu, pa predjemo na lakše predmete, recimo likovno, pa se opet vratimo na matematiku ili neko drugo teže gradivo .Jer, ništa ne znači ni meni ni njima ako ih suviše forsiram. Moram da napravim predaha .I meni i njima je teško, jer na jednom času je gradivo iz prvog, trećeg i četvrtog razreda .

Iznad baba Smiljine kuće čeka nas crnokosa Vesna koja stiže iz obližnjeg sela Ravnina .Sad smo svi na okupu, i u priču da je prvih pola sata pešačenja uz livade bila „prava banja „ uverila sam se tek kasnije. Dalje je sve uzbrdo. Do škole, sve kroz šumu , a kuća ,nigde ni na vidiku .

Uz put deca pričaju da do sada nisu nailazili na divlje životinje, a srećom ni na čopore pasa, mada ih ovde, kako pričaju meštani ima mnogo. Uz razdragan smeh dodaju da su se u početku bojali samo Branovih krava. Sada već ne. Navikli su kažu. U proleće je zanimljivije, uz put se ubere i koji vrganj, a kada se proda, onda se svi počastimo slaknišima pričaju ova vredna deca, čije se nade i snovi nimalo ne razlikuju od gradske dece .Nevena želi da postane učiteljica, Vesna nastavnik engleskog jezika,Mihajlo koji obožava matematiku želeo bi da bude nastavnik matematike a namladji Ilija mašta da postane učitelj .

Uz put učiteljica Goca, opominje decu da ne skidaju kape i šalove, jer je hladno, da paze kuda idu ,da ne padnu. Ona im je ovde, sve. I roditelj i pedagog .

Pre početka nastave treba osušiti mokru odeću

Samo da su deca zdravo potvrdjuje učiteljica. Kada pokisnu moram da ih presvučem, osušim pored peći odeću, kada se razbole da im skuvam čaj. Ali na sreću sva deca su zdrava i dobri su djaci . Uz put uz priču obnovimo i gradivo. Ništa mi nije teško .

Ni rano ustajanje, ni pešačenje, jer ovaj posao zaista volim. Srećom, ove godine nije bilo mnogo snega, inače ranijih godina kada sneg napada, duže putujemo . Sami moramo da pravimo prtinu do škole.

Za ovu mladu ženu , koja je na vreme završila Učiteljski fakultet ,i koja je nakon godinu dana rada u školi na Banji prihvatila da radi u ovoj seoskoj školi ,meštani sela Čelica imaju samo reči hvale. Kažu, bolju učiteljicu odavno nisu imali, jer odgovorna je, skromna i spremna je da pomogne ako zatereba .

A mi nakon sat i po dobrog hoda ,preko livada i šuma , stižemo do seoske škole koja je napravljena pre 44 godine kada je u učionici bilo 40 djaka. Sad ih je četvoro. Nadaju se da će dogodine biti više .Učionica skoromna, bez komjutera o kome učiteljica i djaci maštaju, samo tabla , kreda i kasetofon. Ali topla i čista . Domar Mitar odavno, naložio peć bubnjaru.

I počinje svakodnevni ritual.Prvo presvlačenje ako se neko od djaka oznojio , pa mali odmor , može i doručak ponet od kuće, pa učenje .Dok se nastavni program tog dana ne odradi. Pa opet sat i po hoda preko livada i kroz šumu . I tako svaki dan. I po kiši , snegu , suncu . Ali sad će biti lakše, kao što reče Mihajlo. Nizbrdo je.

D.G.

U susret knjizi “Ime je znak - Nomen est omen”

piše Ferko Šantić

BABINE
Gornje i Donje Babine

Svi dosadašnji pokušaji objašnjavanja imena ovog sandžačkog sela polazili su od toga da je ono nastalo ili od imenice baba - stara žena ili od imenice babine - narodni običaj obilaženja porodilje i njeno darivanje. Ovako tumačenje bilo je u cijelosti pogrješno jer su Babine suviše veliki prostor koji nije mogao biti označen na ovaj način. Naziv ovog prostora formiran je po stanovnicima koji su duže vrijeme naseljavali ovaj prostor i to u perodu od XII do XV vijeka. Ti koji su između XII i XV vijeka naseljavali prostor danasnjih Babina u srednjevjekovnoj Srbiji bili su označavani kao Babuni. Po njima je ovaj prostor označen kao Babune, što je orginalni naziv današnjih Babina. U kasnijem izgovoru glas "u" je zamjenjen glasom "i".
Ko su bili Babuni? Ovim nazivom u srednjevjekovnoj Srbji označavani su svi oni koji su se po svojoj vjeri, po svojoj duhovnosti razlikovali od okolnog, hrišćanskog stanovništva. Naziv Babuni formiran je tako što su u srednjevjekovnoj Srbiji ovim nazivom, u stvari, označeni Bogumili a za Bogumile se tvrdilo da su oni i njihovo učenje došli iz Bugarske, tj. iz oblasti planine Babune u Makedoniji koja je bila centar bogumilskog učenja. Po planini Babuni nastao je u srednjevjekovnoj Srbiji i naziv Babuni. Tako su srednjevjekovni stanovnici današnjeg sela Babina označeni Babunima pošto su njihova vjera, duhovnost, jezik, običaji..... bili drugačiji od vjere ostalog, okolnog, stanovništva. Historijska potvrda ovog naziva Babuni susreće se u nizu historijskih dokumenata, kao naprimjer:
- U sinodiku nasljednika Save Nemanjića, Arsenija, u kojem se proklinju Babuni i oni “koji Babune u svoju zemlju primaju i štite” (D. Dragojević – Bogumilstvo na Balkanu i Maloj Aziji, SANU, Balkanološki inst. Bgd, 1982. god. str. 166)
- U Dušanovom zakoniku nalazi se odredba: “I ko reče babunsku reč, ako bude vlastelin da plati 100 perpera, ako li bude sebar, da plati 12 perpera i da se bije štapovima” (Dušanov Zakonik – SANU, Beograd, 1975. god. str. 105, 182)
- tekstovi zvani „Krmačije” koji sadrže kletve bačene na Babune.
- dabarski episkop (Dabar – kraj u Hercegovini) proklinje Babune za nepokornost : tr kleti babunje naricajusteji se l`;zikstijane - (Jaroslav Sidak: Crkva Bosanska i problem bogumilstva u Bosni)
Riječ “babun” bila je osnova od koje su nastala i srednjevjekovna muška imena Babunc, Babota, Baboša. Na Babune danas podsećaju toponimi u Makedoniji, poput sela Babuna kod Velesa, potok i lokalitet Babun kod Mostara, prezime Babunović u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Srbiji.....

Pošto su Babuni, srednjevjekovni stanovnici današnjih Babina, imali svoju orginalnu vjeru, duhovnost, jezik, način življenja..... postavlja se pitanje kome su pripadali Babuni u etničkom, u narodnosnom, smislu? Teško je izvesti nekakav pecizan sud o tome ali se na osnovu istorijskih dokumenata može donekle osvjetliti ova problematika. Možda se odgovor na ovo pitanje nalazi u najstarijem historijskom dokumentu u kojem se spominju današnje Babine. Taj dokument potiče iz druge polovine XV vijeka. To je detaljni popis stanovništva i naselja ovih dijelova Sandžaka iz 1477. god. (Poimenični popis vilajeta Hercegovačkog sandžaka iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 46,47) U pomenutom popisu navedeno je da četiri velike skupine Vlaha, u nahiji Mileševa “ljetuju u mjestima po imenu Lješnica i Babine, a takođe i mjesto zvano Jabuka” (Poimenični popis vilajeta Hercegovačkog sandžaka iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 46,)
Sama napomena da ove skupine Vlaha u ovim “mjestima” samo ljetuju, ukazuje na to da ovo tada nisu bili stalno naseljeni prostori, već su ove skupine Vlaha ovdje boravile, sa svojom stokom, samo u toku ljeta. Da ovi prostori tada nisu bili stalno naseljeni vidi se i po tome što je osmanski popisivač, Lješnicu, Babine i Jabuku, označio kao mjesta. U protivnom, osmanski popisivači su stalna naselja uvijek označavali sa selo.
Pošto se u ovom katastarskom popisu navode lična imena svih osoba koje borave u nekom mjestu ili selu, evo nekih tadašnjih stanovnika Babina:
Boin sin Curin; Tomaš sin Horina; Tvrdko sin Domazeta; Grbač sin Radosala; Črne sin Hrelje; Dobrilo sin Bolka; Vlađ sin Bubula.....; Radoje sin Bošnjanina; Dobrotko sin Bošnjanina ((Poimenični popis vilajeta Hercegovačkog sandžaka iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 46,47)
Neka od ovih imena su tipično Vlaška (Curin, Horin), a poznato je da su Vlasi romanizovano stanovništvo koje je u velikom dijelu srbizirano, tj. pretvoreni su u Srbe. Neka od navedenih imena su staroslovenska, odnosno neka od tih imena su i današnja srpska imena. Neka od ovih imena su „babunska“ tj. pripadaju Babunima, srednjevjekovnim stanovnicima današnjih Babina. Među ovim imenima, tj. među tadašnjim stanovnicima Babina upisani su i:

Radoje sin Bošnjanina;
Dobrotko sin Bošnjanina

Ovo je potvrda prisustva Bošnjana, tj. Dobrih Bošnjana na prostoru današnjeg sela Babina, odnosno na prostoru Sandžaka. Naime, opšte je poznata historijska činjenica da su pripadnici crkve bosanske, odnosno pripadnici “bogumilske” vjere kako ih pogriješno označava srpska historijografija, sebe u narodnosnom smislu uvjek nazivali Bošnjanima, odnosno Dobrim Bošnjanima. To potvrđuju mnogi historisjki izvori. Navođenjem ovih imena, u ovom katastarskom popisu, potvrđije se činjenica da su Bošnjani, Dobri Bošnjani, naseljavali širi prostor nego što je to prostor današnje Bosne i Hercegovine, odnosno oni su naseljavali i šire djelove današnjeg Sandžaka kao i šire dijelove Zapadne Srbije. Pošto su Dobri Bošnjani imali svoju duhovnost, odnosno svoju vjeru koju su oni označavali kao “vjera bosanska”, to su i oni bili označeni kao Babuni jer su se po tome razlikovali od ostalog okolnog stanovništva. Znači jedan dio stanovništva, ako ne i njegov veći dio, koje je označavano kao Babuni čini li su Dobri Bošnjani – pripadnici ckrve bosanske, vjere bosanske.
Pošto su vjera i duhovnost Dobrih Bošnjana takođe smatrani bogumilstvom, što je pogriješno, oni su proganjani sa ovih prostora. Obimna je historijska građa u kojoj se govori o progonima Bogumila u srednjevjekovnoj Srbiji, Bosni i širim prostorima Balkana u opšte. Srednjevjekovne srpske vlasti su ih kažnjavale tjelesnim kaznama, spaljivanjem na lomači, sječenjem jezika, žigosanjem po licu, progonom iz zemlje, oduzimanjem imanja, itd. A njihove knjige su na spaljivane. Čak i za samo jednu izgovorenu riječ „babunsku“, kako to određuje Dušanov zakonik, slijedila je kazna.
U vezi sa progonom Babuna sa prostora današnjih Babina i okolnih oblasti u narodu je sačuvana jedna predaja. Prema toj predaji „kad su Bogumili protjerivani oni su se tome opirali ali su potisnuti prema planini Pobjeniku. Na prostoru ove planine opkoljeni su bogumilski zbjegovi, odvojeni svi muškarci i potom poubijani. Zbog toga je taj prostor, prema ovoj narodnoj predaji, označen kao Pobjenik „. Tragovi prisustva tih starih stanovnika na prostoru Babina, koji su ovdje boravili kao stočari, u drugoj polovini XV vijeka, sačuvani su i danas u nazivima pojedinih lokaliteta na prostoru Babina, odnosno, u pojedinim toponimima, oronimima...
U jednoj skupini stočara, koja ljetuje na prostoru Babina i Jabuke, a koja je popisana pomenutim defeterom iz 1477. godine, bio je Dobri sin Dragoja ((Poimenični popis vilajeta Hercegovačkog sandžaka iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 46,47) a po ovom Dragoju sigurno je označen današnji lokalitet Dragojevica u Gornjim Babinama. Na tom mjestu se nalazi jak stalni izvor pa je prostor oko ovog izvora, gdje je više godina boravio pomenuti Dragoje, po njemu i označen kao Dragojevica. U drugoj skupini stočara, koja je tada boravila na prostoru Babina i Jabuke, popisani su, pored ostalih i Nikola sin Rače i Ivan sin Rana (Poimenični popis vilajeta Hercegovačkog sandžaka iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 47) Sigurno je da je jedan od ovih stočara duže vrijeme boravio na prostoru današnjeg Ranče polja na Jabuci, koje je po njemu i označeno. U istoj ovoj skupini stočara popisani su tada Batriječ sin Hrelje i Črne sin Hrelje. Od imena ovog Hrelje vjerovatno je formirano patronimično prezime Hreljić koje je i danas prisutno na ovom prostoru ali zbog izostavljanja suglasnika "h" kod srpskog stanovništva potomci ovog Hrelje danas nose prezime Reljić. U svakom slučaju ovaj Hrelja bi mogao biti njihov rodonačelnik.
U drugom dijelu hercegovačkog deftera iz 1477. god., u kojem se popisuje zemljoradničko, stanovništvo, stanovništvo koje je bilo stalno naseljeno, ponovo se pominju Babine, pa se navodi:
“Rezerva vojnuka, sa stavke čeribaše Sinana, pripada Kuknju, timar spomenutog.

Dio sela Babina

Radič sin Tvrtka, Dobrosrd sin Tvrtka, domova 2” (Poimenični popis vilajeta Hercegovačkog sandžaka iz 1477. god. OIS, 1985. god. str. 356))
Kao što se vidi ovdje je sada označeno da je jedan dio Babina selo. Nije više samo mjesto za ljetnji, nomadski, boravak Vlaha. Dvojica prvih, stalnih, stanovnika sela Babina, Radič i Dobrosrd sinovi Tvrdka, napuštili su polunomadsko stočarenje i prihvatili vojnučku službu, a time i određene vojnučke obaveze u osmanskoj vojsci. Na ovaj način oni su postali stalni stanovnici ovog prostora i nisu se više sezonski preseljavali. Sve ovo potvrđuje činjenicu da su se Babine kao selo, kao prostor sa stalnom naseljenošću, počele formirati neposredno u vrijeme ovog popisa koji je trajao dvije godine 1475.-1477. godine.

Naredni broj : Zalug

У петак 22.фебруара, навршава се тужних десет година од како са нама није наша драга

Борка Човић
рођена Дробњак

Бол није у речима и сузама, већ у срцима у којима ћеш остати вечно вољена и никад не заборављена.
С љубављу и поштовањем увек ћемо чувати успомену на тебе, твоју љубав и доброту.

Супруг Срдан, ћерка Оливера, синови Веселин и Марко, зет Милан, унука Анастасија и унук Илија

Болно сећање на наше драгог и вољеног супруга и оца

МИЛИВОЈА КНЕЖЕВИЋА

Прође пет година, али ниједан дан без тебе. Хвала ти на љубави, нежности и великом разумевању.

Твоји: Јелица, Весна, Ана и Александар.

Дана 17. фебруара навршиће се три године од смрти наше сестре

ИЛИНКЕ ДИВАЦ

Нека те у тишини вечног мира прати наша љубав и захвалност за све што си нам у животу пружила.

Брат ЗОРАН и сестре РАДА и НАДА

Дана 21.02.2008. године навршава се шест месеци од смрти мог драгог брата

НОВИЦЕ-НОКЕ ЛАНГОВИЋ

Тешко се помирити са истином да више ниси са нама. Твој племенити лик и твоја доброта остаће вечно у мом сећању.

Твоја сестра Брана и зет Зоран са децом.

Дана 12.02.2008. године навршило се 52 дана од смрти нашег вољеног оца

САЛКА КАПИЦИЋА

УВЕК СИ НАМ БИО ПОДРШКА И ОСЛОНАЦ. САДА ЈЕ ОСТАЛА НЕИЗМЕРНА ПРАЗНИНА И БОЛ. ХВАЛА ТИ ЗА СВУ БРИГУ И ЉУБАВ КОЈУ СИ НАМ ПРУЖАО. ТВОЈЕ ИМЕ ЋЕМО УВЕК ПОМИЊАТИ СА ВЕЛИКОМ ЉУБАВЉУ И ПОШТОВАЊЕМ. ПОНОСНИ СМО ШТО СМО ТЕ ИМАЛИ.

ТВОЈИ: ЏЕНИТА, ЕСКО и СЕКИ са породицама.

ТОПАЛОВИЋ БОЖАНА

Драга мајко,
Ја те сваке сањам ноћи
Све у нади да ћеш доћи,
Да ме питаш како ми је,
Снежа твоја сузе лије.
Сањам твоју нежну руку
Што је увек на јастуку
Испод моје главе била,
Сећаш ли се мајко мила?
Ја у нашој соби спавам
И сваке те ноћи сањам.
У кревету хладно ми је
Нема мајке да угрије
И с рукама да загрли.
Врати ми се роде мили.
Сви ме пазе, сви ме грле,
Али нема мајке миле.
А све ми се мајко, чини
Да се чујеш у даљини.
Четрдесет дана прође,
Ти нам, мајко, још не дође.
С мобилног ме, мајко зовни,
Кад у школи звоно звони.
Да ти шапнем за петице
Док ми плачно бришеш лице.
Замолићу мајку моју
Да загрли Снежу своју,
Своју Снежу јединицу,
Твоју,мајко, мезимицу.
Да пригрли руке твоје
Све док бришу сузе моје,
Што из ока лију стално,
Све за мајком поодавно.

Твоја Снежа

Дана 16.фебруара 2008.године дајемо шестомесечни помен нашем драгом

НОВИЦИ ЛАНГОВИЋУ

Да мајчин лелек можеш чути, живео би вечно, да очеву сузу видиш, вратио би се, да братовљеву бол можеш да осетиш, дошао би.

Неутешни: мајка ЛЕПОСАВА, отац МОМЧИЛО и брат РАДОИЦА са породицом

Дана 16.фебруара 2008.године дајемо шестомесечни помен нашем вољеном

НОВИЦИ ЛАНГОВИЋУ

Ако је смрт јача од живота, није од љубави коју носимо према теби. Хвала ти за сву љубав коју си нам пружао.

Твоји: ћерке МАРИНА и МИЛИЦА и супруга МИЛИЈАНА

БОЖАНА ТОПАЛОВИЋ

Прођоше, Божана, за нас, тужних 40 дана од како нас вечно напусти. Зла судбина отргну те од нас и занавек остасмо да за тобом тугујемо.
Мирно нам почивај у тој твојој каменој и леденој кући. Чуваћемо ти, Божана, школовати и неговати твоју малолетну Снежану. Пазићемо је као очи своје.

Твоја мајка Лела, брат Лоле и ћерка Снежана.

БОЖАНА ТОПАЛОВИЋ

Дугујемо неизмерну захвалност свима који нам у нашим тешким тренуцима бола изјавише речи утехе. Посебно хвала на новчаној помоћи директорици Основне школе "Михаило Баковић" Драгани Каргановић и ученицима ове школе, као и колективу "Визард М", у којој је наша Божана провела задњи минут.

Шест месеци је прошло од како није са нама наш драги

НОВИЦА – НОЛЕ ЛАНГОВИЋ

Нока, твоја доброта, искреност, љубав и снага увек су присутни заједно са болом и сећањем неизбрисиви.

Твоји: сестра СЛАВКА и зет МИЛОВАН са децом

Дана 20.02.2008. године навршиће се година дана од како нас је заувек напустио наш драги

МИЛИНКО ПЕТРИЋ

С поштовањем и љубављу вољеном и најдражем оцу за све учињено.
Сећање на твоју племенитост и велико срце вечно ће трајати.

Ћерка ДАНА и зет СЛОБОДАН са породицом

ТОПАЛОВИЋ БОЖАНА

Ако је твој живот морао стати, наше сећање вечно ће трајати.

Од колегиница "Визард-М" Сељашница.

Дана 20. фебруара 2008. године навршиће се 40 тужних дана од када није са нама наша драга

ТОПАЛОВИЋ БОЖАНА

Постоји љубав коју смрт не прекида и време не лечи. Живећеш вечно у нашим срцима.

Тетка Јованка Драгојловић са децом.

Дана 20. фебруара 2008. године навршиће се 40 тужних дана од смрти драге нам сестричине

ТОПАЛОВИЋ БОЖАНА

Још увек не можемо да се помиримо са суровом истином да си отишла заувек.

Ујаци: Драган, Маринко и Марко са породицама.

Дана 20.02.2008. године навршава се 40 дана од смрти

ТОПАЛОВИЋ БОЖАНЕ

Почивај у миру.
Твојим прераним одласком, оставила си болну и вечиту празнину.

Твоји: Тетка Нада, брат Жељко, снајка Верица и сестре Драгана и Белка.

Дана 21.фебруара навршиће се девет година од смрти

ЧОВИЋ ЗОРКЕ
рођ. НОВОСЕЛ

Зоро, живећеш са нама све док ми будемо живели. Јер љубав и сећање на тебе никада неће умрети. Почивај с анђелима у дубини вечног мира.

Твоји: отац СПАСОЈЕ, мајка МИЛКА, браћа МИЛАН и МИЛОШ, снаха СВЕТЛАНА, братанице АНА и КСЕНИЈА и братанац ИВАН.

Дана 7. фебруара неумитна истина отргла нам је супруга и оца

МУСТАФУ-МУЋА-ХЕЊАША

1957-2008

Носићемо његову доброту, пажњу и племенитост вечно у нашим срцима.

Супруга Азра и синови Харис и Хусејин

Седмог фебруара 2008. године преселио је на Ахирет наш драги син, брат и амиџа

МУСТАФА-МУЋО-ХЕЊАШ

Његова доброта и племенитост потврђени су на овом свијету. Молимо Аллаха да му подари свијетлост џенета.

Мајка Есма, браћа Мурат и Муриз и братанци Муамер и Мирхан са фамилијама.

Дана 08.02. 2008. године, навршило се девет година

ХАНИЋ МУСТАФА
-Мујо мајстор-
1923-1999

а дана 16.02.2008. навршиће се три године од смрти

ХАНИЋ ФЕЏРИЈА
Феџа
1928-2005

Мало је речи којим би исказали колико нам недостајете.

С поштовањем и љубављу ваши: син Бахрија, кћерка Едина, сестра и заова Раза, унука Амина, унуци:Кенан, Бато, Адмир, снаха Дина, зет Аднан.

Последњи поздрав за драгог нам

МУЋА

Породица Хаџиграхић из Зворника

МУСТАФА ХЕЊАШ
МУЋО

Живећеш вечно у нашим сећањима.

Чичић Ибрахим и Салминка са породицом.

Дана 20.02.2008. године навршава се година дана од када није са нама наш драги

МИЛИНКО ПЕТРИЋ

Најтужнија и најтежа година у нашим животима испуњена сећањем и поносом што смо Те имали.

С љубављу твоји: супруга Боса, син Зоран, снајка Снежана, унук Немања и унуке Тијана и Јелена.

ХЕЊАШ МУСТАФА
МУЋО

Док постојимо остаћеш стваран и вечан.

Др. Сеад и Разија Поровић са породицом.

Болно сећање

МИЛИВОЈЕ КНЕЖЕВИЋ

Дани и године пролазе али бол и туга остају заувек.

Твоја Ана и породица Пејовић.

Шеснаестог фебруара навршиће се две тужне године како није са нама наш драги

МОМЧИЛО МАТОВИЋ

Увек си у нашим мислима. С љубављу и поштовањем твоји најмилији.

Супруга МИЛЕНА, син МИЛЕНКО-БАТО, ћерка СЛАВИЦА, снаја МИРА, унучад МИЛОШ, МИЛИЦА и ЈЕЛИЦА

ЦРВЕНА ЗВЕЗДА ДУГУЈЕ ПОЛИМЉУ

Истина сасвим случајно испливала, Пријепољци чекају новац за Пјановића

Дуго је „црв сумње“ гризао људе из руководства Полимља, када је у питању одлазак Михајла Пјановића из Црвене звезде у московски Спартак.

Објашњење, додуше телефонско, да је бивши репрезентативац и бивши играч Полимља отишао у Русију без обештећења, значило је да је матични клуб остао без новчаног дела који му припада по пропи-

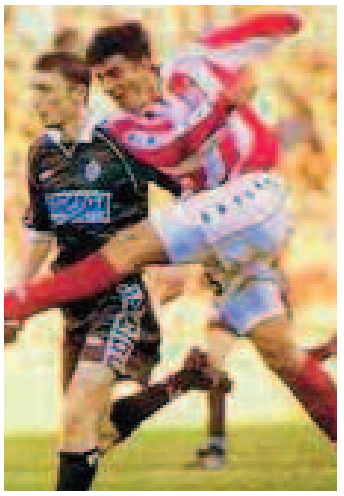

сима, али се између редова могло да прочита нешто друго.

Сада, када је кренула „рација“ полиције по нашим највећим фудбалским клубовима, првенствено у Црвеној звезди, велики број новинских гласила пренела су висине трансфера играча Црвене звезде, где се јасно види да је Михајло Пјановић прешао у Спартак из Москве 2004. године за 800.000 еура. Од тих пара Полимљу следује део колача и не само од њега, већ и од трансфера Пјановића у Ростов, јер је и тада био под уговором, а Спартак је узео солидан новчани износ.

Људи у кући фудбала ФСС просто не желе да изађу у сусрет мањим клубовима. И у случају Ивице Драгутиновића је било све исто, писмено је сугерисано Полимљу да се побрине за копију трансфера из ФС Белгије?! Овог пута, захваљујући разним гласилима, сајту УЕФА, али и полицији, за Полимље и друге оштећене клубове има наде да дођу до новца, који им пуно значи, како би и поново стварали играче попут Драгутиновића и Пјановића.

С. Марушић

ЧАЧАНИ САКРИЛИ УГОВОР

Руководство Полимља послало је Журналу копију писма у којем дисциплински судија ФСЈ, Верољуб Радојчић, шаље информације о поступку против чачанског Борца у случају Драгутиновић, како би клуб из Пријепоља добио два одсто од трансфера у Гент.

Прволигаш из Чачка правио се, наравно, глув на све захтеве, па надлежном органу није доставио висину суме за коју је продат Ивица Драгутиновић, па није ни могла да се одреди висина суме коју је борац требало да уплати.

На крају дописа саветује се руководству Полимља да доставе ФСЈ копију уговора или бар потврду Гента о траженој информацији?

Образложење носи датум 11. децембар 2001., у то време траженим подацима полиција се није бавила.

С. М.

ДРУГА ЛИГА У МАЛОМ ФУДБАЛУ

ПОЖЕГА ОДМИЧЕ

Иако је одиграно тек друго пролећно коло све дилеме о освајању првог места су практично решене. Пожега је у комшијском дуелу добро испрашила екипу Ужица и тако трасирала пут ка титули. Сличну судбину доживео је и Металац из Горњег Милановца који је претрпео катастрофалан пораз у Бајиној Башти. Жупски рубин је за само два кола пао са другог на пето место јер је доживео и други пролећни пораз. Овога пута празних шака остао је у Малом Зворнику где је поражен од домаће истоимене екипе са 4:3.

До краја првенства борба за опстанак биће далеко занимљивија јер осим првопласиране Пожеге сви остали мање или више морају да стрепе за свој статус.

Резултати 9. кола: Мали Зворник – Жупски рубин 4:3, Ужице – Пожега 2:8, Бајина Башта – Металац 7:1. Слободно је било Крчагово.

Табела: Пожега 18, Металац 12, Мали Зворник 12, Бајина Башта 11, Жупски рубин 10, Ужице 9, Крчагово 7 бодова.

С.М.

ЗАВРШЕН ПРЕЛАЗНИ РОК

ПОЛИМЉЕ ДОБРО ПАЗАРИЛО

У финишу прелазног рока Полимље је решило кључни проблем. Приступницу је потписао Милан Рвовић (31) доскорашњи чувар мреже црногорског друголигаша Језера из Плава. Искусни голман, Пријепољац пореклом, поникао је у београдском Раду, а за протеклих десетак година бранио је боје више београдских и војвођанских клубова. Голманско место било је рак-рана пријепољске екипе у јесењем делу првенства и за овај проблем у доброј мери се везује бодовни заостатак за главним ривалима, Црнокосом и Златаром. Пре тога вођени су преговори са бившим чланом Полимља Хасанагићем, али када се чинило да ће се талентовани голман вратити у матични клуб, он је спаковао кофере и отишао у Сјеницу.

За разлику од Хасанагића, Харис Ровчанин се вратио у матични клуб. Некада велики таленат пријепољског фудбала својевремено је напустио „црвене“ да би завршио факултет и сада се скрасио у родном граду и матичном клубу. У међувремену је две сезоне провео у бродаревском Јасену. Тренер Поповић задовољан је овим потезом клупске управе, јер се очекује да Ровчанин својим искуством и неспорним фудбалским зна-

њем допринесе бољим резултатима у пролећном делу првенства. У наредној сезони Полимље ће бити јаче и у шпицу напада, јер су приступнице потписали Марко Пријовић, некадашњи фудбалер ФАП-а и Златара и Миљан Лангура који је доскора наступао за КМФ Жупски рубин.

У зимском прелазном року пријепољску екипу напустила су три играча. Миљан Ђоловић и Драгољуб Шпица су нови чланови Звижда из Гучева, док ће искусни Владета Новковић покушати да помогне Јасену у настојањима да сачува зонски статус.

С. М.

U Priboju proglašeni najbolji u sportu u 2007

RUKOMETAŠI NAJBOLJI

Skupština Sportskog saveza Priboja proglasila je najbolje u sportu za prošlu godinu. Titula najbolje sportiskinje pripala je košarkašici Gorici Pjevac članu Košarkaškog kluba „Džamp“ dok je najbolji sportista rukometaš Željko Jaćimović, koji igra u RK Priboj.

U kategoriji mladjih selekcija , titula najbolje sportiskinje pripala je atletičarki Zorani Bukvić, a u muškoj konkurencji Strahinji Ranitoviću članu FK FAP-a. Najbolji trener je Slaviša Laković, trener RK Priboj,a najbolji sportski radnik je predsednik RK Priboj Dragomir Minić. Najbolji muški klub je RK Priboj, a ženski Odbojkaški klub .

Najboljima su pripale Povelje i novčane nagrade. *D.G.*